HALKIN SESİ

13 Nisan 1976

250 Kuruş

52

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

MC'NİN SALDIRGANLIĞINI BOŞA ÇIKARALIM!

MUTLAKA TOPRAK İSTİYORUZ

Bizler Sarni ve Goran köylüleri olarak derdimizi anlatmaya karar verdik.

Bizler hayvancılıkla uğraşan 50 hanelik emekçileriz. Her hanenin 500 kadar küçük baş hayvanı vardır. Hayvanlarımızdan elde ettiğimiz ürünlerden ve Türkiye çapında meşhur Şavak peynirinin yapımcısı olmakla övünüyoruz. Ama emeğimizin hakkını alamıyoruz. Sebepleri:

Bilindiği gibi kış doğuda çok sert geçer. Hayvanlarımızı 4 ay ahırlarda beslemek zorundayız. Hayvanların 4 aylık masrafı 420 bin lira oluyor.

Ama bu masrafın karşılığını bile alamıyoruz.

En büyük derdimiz, TOPRAK-TOPRAK... Hayvancılıkla uğraşmamıza rağmen, ekebileceğimiz toprağımız yok. Biz de mecburen hayvanlarımızın yemini satın almak zorunda kalıyoruz.

Köy arazisinin yüzde 90'ını 3 ağa gaspetmiş durumda. Bunlardan ağa İlhami Bayoğlu'nun 3000 dönüm, Ağa Paşa'nın 3000 dönüm, Fikri ağanın 2000 dönüm toprağı bulunmaktadır. Geri kalan 50 haneye ise tüm toprağın ancak yüzde 10'u düşmektedir.

1973 seçimlerinden sonra CHP iktidar olduğunda bu ağalar köyde kooperatif kurarak toprakların işleteceklerini söylemeye başladılar. Ama haftalar, aylar geçti ağalarda bir değişme yok.

Biz köylüler olarak hayvanlarımızı yetiştirebilmek için mutlak toprak istiyoruz. Defalarca devlete müracaat ettik, hiç bir ses çıkmadı.

Tek çaremiz çoğu bomboş duran ağaların topraklarını işgal etmektir.

Sarni ve
Goran emekçileri

HALKIN SESİ
HAFTALIK DERGİ
• Sahibi: İLKER SÜMERKAN
• Sorumlu Yazı İşleri Md. FİKRET ULUSOYDAN
• Yönetim Yeri: Çatalçeşme Sok. 46/11 Cağaloğlu - İstanbul
• Yazışma ve Abone Ad. P.K 1112, Sirkeci - İst.
• Baskı: Barış Ofset
• Abone şartları: Yurtiçi Yıllık 125 Altı Aylık 65 TL. Avrupa (Uçak) Yıllık 200 Altı aylık 100 TL.
• İlân şartları: Santimi 30 TL. Yayın ilanı Çerçevesi 100 TL.
• Dağıtım TÜR-DA

BİR FAŞİSTİN İHBARIYLA ORDUDAN ATILDIM

Vatandaşın biriyim. Mesleğim emekli Hava Astsubayı. Doğum tarihim 1956.

7 Ocak 1976'da emekliye sevkedildim. Neden olarak, askerî sicil yönetmeliğinin 53-E maddesi uyarınca «Yasadışı görüşleri benimsediği anlaşılmıştır» gerekçesi yeterli görüldü. Ordudan ayrılırken kanunî suç teşkil edecek hiç bir suçum yoktu. Tertemiz bir dosyam vardı. 53-E maddesi daha çok kişilerin özel hayatlarıyla ilgilidir. Özel hayatımda çok kitap okurdum. Okuduklarım, teorik kitaplar, felsefe ve meslek kitaplarıdır. Sonuç olarak astsubay çavuş Kemal Kırmızıgül adlı MİT ajanının raporuna dayanılarak benim solcu olduğuma karar verildi.

Emekliye ayrılmamdan bir ay sonra 1-2 Şubat 1976 tarihlerinde İzmir Gaziemir semti 975 mezunu 100 kadar aşırı sağcı hava astsubayı tarafından basıldı. Bu, basına, kız meselesi yüzünden diye yansıtıldı. 100 kadar astsubayın liderleri astsubay çavuş Kemal Kırmızıgül ve Hasan Selen'di. Baskındaki amaçları ise, bir takım aşırı sağcı derneklerin bildirilerini Gaziemir semtine dağıtmak istemeleridir. Doğal olarak Gaziemir halkı buna tepki göstermiştir. Sonuç kanlı bir çatışma olmuştur.

Amaçları açıktır. Kemal Kırmızıgül ve Hasan Selen'in evlerinde yapılan aramalarda yasak aşırı sağ kitaplar ve bildiriler yakalanmıştır. Bunlar Güzelyalı askerî savcılığına kaldırılmıştır. Bunun yanısıra aleyhlerinde iki üç dava açılmıştır. Hepsinin belgeleri vardır.

Ortada bir takım çelişkiler vardır. Aşırı sağ militan olduğu kanıtlanan ve kendisi hakkında suç teşkil edecek eylemleri bulunan Kemal Kırmızıgül'ün benim hakkımda hazırladığı rapor şüphe vericidir. Amacı açıktır: Kendi çizgilerinde yürümeyenleri yok etmek.

Olayların gelişim süreçlerini gören sicil amirlerinde dosyamın incelenmesi için bir kıpırdanış yoktur. Masum olduğum ortadadır; bunu herkes görebilir. Şimdiye dek bunu herkesin görmesini bekledim, yanılmışım.

İşbirlikçiler için, ortak hazırlanan komploları daima bir hedefi vardır. Hedefler bugün ben, yarın başkalarıdır. Komplonun en belirgin yönü ise, sicil amirimiz yarbay Orhan Tetik'in Kemal Kırmızıgül ve Hasan Selen'i desteklemesidir. Bu olayı üst rütbeliler de görmektedirler. Kanunen, Kemal Kırmızıgül, Hasan Selen ve ortaklarının orduda atılmaları ve hüküm giymeleri gerekirdi.

Sonuç olarak; «Ordu siyasi amaçlara alet ediliyor mu?» Bu soruya, sizler de cevap verebilirsiniz. Saygılarımla.

Ali Tekten
Emekli Hava Astsubay 975/164

AÇIKLAMA

Plastam Plastik Sanayi A.Ş. genel müdürü İbrahim BETİL, Halkın Sesi'nin 49. sayısında «bir işçi» imzasıyla yayınlanan «İş Güvenliği ve Sendika Hürriyeti İstiyoruz» başlıklı yazıda işyerindeki çalışma şartlarıyla ilgili olarak belirtilen hususların gerçeğe uymadığını ifade eden bir açıklama yollamıştır. Yazıda; uygulanan prim usulünün işçilerin rızasıyla ve istendiğinde değiştirilmek şartıyla tespit edildiği, işyerinde fazla mesai uygulanmadığı, uygulamak durumunda kalındığında iki ya da üç misli ücret ödendiği, sigorta hakkının dışında sosyal hakların da bulunduğu, olağan nitelikteki işkazaları üstünde herhangi bir kazanın olmadığı, olduğu takdirde sosyal sigortaya ilaveten bütün işçiler için* 300.000 liraya kadar özel sigorta ettirildiği, Sadullah Boncuk'un çıkışının iddia edilen nedenle olmadığı, yazıdaki iddialara, yazı sahibi dışındaki işçilerin görüşü sorulduğunda katılmadıklarını imzalarıyla beyan ettikleri açıklanmaktadır.

İbrahim Betil'in dergimize yolladığı açıklamasında ek olarak, işçilerin sigorta durumunu belirten iki adet poliçe fotokopisi ve ayrıca yayınlanan yazıdaki görüşlere katılmadıklarına dair bütün işçilerin imza listesi de bulunmaktadır.

SİZİ «BİZİM RADYO»YA BAĞLI ZANNETTİĞİM İÇİN ÖZÜR DİLERİM

HALKIN SESİ'nin 2. sayısında «Adana Tarım İşçileri Sendika İstiyor» başlıklı bir yazım yayınlanmıştı.

Yazı yayınlandıktan 2-3 ay sonra, «Bizim Radyo» bu yazımı demeç olarak yayınlandı. Köyden bazı kişiler duymuşlar, başladılar eleştirmeye, nereden «Bizim Radyo»nun adresini biliyorsun, «Bizim Radyo» yöneticileri halk yararına çalışsa Doğu Almanya'da olur mu gibi sorular soruyorlardı. Haklıydılar.

Ben de bocalamaya başladım. Ben de HALKIN SESİ'nin «Bizim Radyo»ya bağlı olduğunu düşündüm ve onu savunmaya çalıştım. Ama savunmam hep aleyhime oluyordu. Halktan hemen hemen kopmuştum, hatta siyasetten uzaklaşmıştım. Halkımın desteğini daha sonra kazanabildim.

Yazımın demeç olarak «Bizim Radyo»da yayınlanmasından sonra Halkın Sesi'ni okumamaya başladım. Bu durum 48. sayıya kadar sürdü. Adana'da bir dernekte Halkın Sesi satılıyordu, almadım sadece baktım. Baktım ve hayretle «Bizim Radyo»nun devrimcileri MİT'e ihbar ettiğini ve MİT'le işbirliği yaptığını okudum. Hemen orada bulunan birkaç arkadaşa sordum. Halkın Sesi'nin sahte T"K"P ile hiç bir ilgisi olmadığını ve «Bizim Radyo»nun sahte T"K"P'ye bağlı olduğunu ve revizyonist yönlerini anlattılar.

Hakkınızda düşündüklerimden dolayı kendim ve arkadaşlarım adına tüm devrimci arkadaşlardan özür dilerim.

Adana - Havraniye Köyünden bir Devrimci

BÜTÜN BASKILAR TOPRAK MÜCADELESİNE KATILDIĞIM İÇİN YAPILIYOR

Ağaların zulmüne uğrayan bir arkadaşınız olarak sizlere yazıyorum. Sözlerim ve anlatmak istediğim olaylar şunlardır:

Germenciğin ağalarından Kara Hüseyin'in Ali, geçen sene Mart ayında traktörün kayboldu deyip suçu oğlumun üzerine attı. Gecenin birinde jandarmalar oğlumu alıp götürdüler. Oğlum aylarca Germencik cezaevinde yattı ve işkence gördü. Aylarca sonra traktörü ağanın kendisinin sattığı ortaya çıktı. Oğlumu anca o zaman bıraktılar. Bu da yetmedi ağalara. Yine bu sene köyümüz zenginlerinden birinin taksisi kayboluyor. Bu olay üstüne beni köy dairesine çağırdılar. Buraya jandarma karakolunda görevli başçavuşlardan biri de gelmişti. Bu başçavuş bana: «Oğlun nerede? Sen uslu durmuyorsun, seni bu memleketten kovarım» diyerek tehdit etti. Oğlumun çoktan beri köyde olmadığını, nerede olduğunu da bilmediğimi söyledim. Bu sefer bana «doğru söylemiyorsun» diyerek yemin verdirdi. Ben, o başçavuşa, hayatta hiç yalan söylemediğimi, söylemeyeceğimi, bu yüzden de fakir kaldığımı söyledim.

Bundan 15 sene evvel senet ile bir arsa aldım. Bu arsaya ev yaptım. 15 sene sonra, yani 1975'in yazında «bu arsa benimdir» diyerek karşıma bir adam çıktı. Ben ona evin parasını ver çıkayım dedim. O da benden arsanın parasını istiyor. Neticede beni mahkemeye verdi. Mahkeme arsayı o adama bıraktı. Şimdi jandarma beni evden çıkmam için devamlı sıkıştırıyor. Ben evden çıkmayacağımı bildirdim, şimdi durum böyle devam ediyor.

Bana yapılan bütün bu baskıların sebebi şudur: 1971 senesinde köyümüz Turanlar'da ağaların topraklarını işgal ettik. İşgal etmemizin sebebi, 35 senelik mahkemenin devam etmesi, bir netice vermemesiydi. O zaman köylülerimizle birlikte bu toprak mücadelesine katılmıştım. Çünkü ben de bir topraksızım. Bu yüzden daha sonra oğlumla beni sıkıyönetime götürdüler. Oğlumu hırsız suçlamasıyla yatırmalarının da esas sebebi köylülerimle birlikte toprak mücadelesine katılmış olmasıdır.

Son sözüm şudur: Ölünceye kadar gerçek yolundan ayrılmayacağım. Bunu da bütün ağalar ve gericiler bile.

Germencik Turanlar Köyünden
KABİL KONYALI

MİLLÎ BASKIYA KARŞI VE YAŞAMAK İÇİN MÜCADELE EDİYORUZ

Yıl içinde bizim köyümüzde (Mozalan) üç kadın intihar etti. Birisi kurşunla, ikisi fare zehiriyle. Komşu Mıç köyünde iki kişi köye 200 metre kala donarak öldüler. Eylül ayından beri ise köyde bir feodal uzantı olan aşiret çekişmesi yüzünden 3-4 defası silahlı olmak üzere 10-15 kavga oldu. Aşiret çekişmesi nedeniyle Kürt milliyetinden olan bura halkı birbirine düşürülmüştür. Bunun en belirgin örneği, nüfusu 500'ü geçmeyen köylerde iki ya da üç aşiretin bulunmasıdır. Sorunları ortak olmasına rağmen kavgalar gün güne artmaktadır. Osmanlı devrinden farksızdır. Çay, şeker ve ekmek, ilaç, doktor ve yol yokluğu halkın zamansız ölümüne sebeptir.

Burada devrim uğraşının ikiz kardeşi olan:

1 — Millî baskı söz konusudur. (Her iki milliyetin hakim sınıflarınca jandarma ve komando baskısı.)

2 — Bir yaşam uğraşı vardır. (Açlık, kar, soğuk ve ölüm)

3 — Hakim sınıfların, gerici zihniyetlerini yıllardır rahatça yaydıkları, rahatça at koşturdukları bir ortam içinde bulunmaları.

Bu durumda Ağrı'da dört dörtlük devrimci yoktur diyen TİP yöneticisine soruyoruz. Bu durumda Ağrı halkını, iki milliyetten halkın devrimci uğraşından soyutlamak mi gereklidir? Yoksa dünya hareketiyle bütünleştirmek mi gereklidir? Son olarak hangi sorunlarında TİP revizyonistlerinin bura halkıyla elele olduğunu, nerede kitlelere doğru çizgide önderlik ettiklerini soruyoruz?

Patnoslu Devrimciler Adına
MEHMET TOPRAK

ÇİVRİL'DE İŞKENCE

Bahattin Akın «Ne Amerikan, Ne Rus Çizmesi» ve «141-142 ve 146 Kalksın, Zindanlar Boşalsın», «Kahrolsun Faşizm» isimli afişleri astığı iddia edilerek polis karakoluna götürülmüştür. Burada Burhan ve İsmet isimli polisler tarafından işkence yapılmıştır. Polis Burhan, Bahattin Akın'ın vücudunun çeşitli yerlerine sobada kızdırılmış maşayı sürmüştür.

Daha sonra Bahattin Akın tutuklanarak cezaevine konmuştur. Çivrilli yurtseverler, arkadaşlarına yapılan işkencenin hesabının sorulması için Anayasanın 14. maddesine dayanarak savcılığa başvurmuşlardır. Bunun üzerine Hükümet doktoruna çıkarılan Bahattin Akın'ın vücudundaki işkence izleri doktor raporuyla tespit edilmiştir.

Polis hiç bir gerekçe göstermeden Çivril Kültür Derneği ve Çivril CHP ilçe teşkilatında arama yapmıştır. Daha sonra ise Çivril Kültür Derneğinin onbir üyesi «Halkın Sesi» ve «Aydınlık» dergilerini okudukları için savcılık tarafından sorguya çekil miştir. Dernekteki «Halkın Sesi» dergileri suç unsuru kabul edilerek dernek kapatılmıştır.

Bir okuyucu
Denizli - Çivril

"Emekçi halk olmadan bütün bombalar güçsüzdür..."

Yurdumuzda 1973 yılı ortalarından sonra halk kitlelerinin mücadelesinde yeni bir yükseliş başladı. İşçi hareketleri ve grevler günden güne gelişti. Yeniden köylü mücadeleleri filizlendi. Öğrenciler, tekrar geniş yığınlar halinde harekete geçtiler. Genel olarak bütün halk sınıflarının mücadelesinde bir canlanma görüldü. Diğer yandan, hakim sınıfların çeşitli kesimleri arasındaki çelişmeler de keskinleşti. Gelişme, faşist güçlerin tecrit olması ve bu yüzden daha da saldırganlaşması yönünde oldu.

İktidarda bulunan faşist güçler, bugüne kadar halkın yükselen mücadelesine karşı kesin bir saldırıya girişecekleri şartları yaratamadılar. Fakat böyle kesin bir saldırı, onlar için gittikçe daha acil bir ihtiyaç haline gelmektedir. Faşist güçlerin en temel meselesi, daha fazla gelişmesine imkan vermeden halkın mücadelesini bir an önce ezmektir. Bu amaçla tecrit çemberini kırmaya ve hakim sınıfların bütün güçlerini halkı şiddetle ezmek noktasında kendi etraflarında birleştirmeye çalışıyorlar. Halkın ileri unsurları olan devrimcileri kitlelerden koparmak ve devrimci güçleri ezmek için elverişli bir kamuoyu yaratmak çabası içindeler. Saldırılar, terör kampanyaları, CHP'yi tarafsızlaştırmak için yöneltilen hücumlar, polis tertipleri vb. hep bu amaca hizmet etmektedir.

Bu durumda genel olarak bütün devrimci güçlerin doğru siyasetler tespit etmeleri ve doğru bir eylem çizgisi izlemeleri, hayati bir önem kazanmıştır.

Faşist iktidar, halkın ileri güçleriyle bir an önce kesin bir hesaplaşma istiyor. Açıkcası faşist güçler devrimci güçleri bir düelloya kışkırtmaktadır. Bu çağrıya nasıl bir cevap vermek gerekir?

Böyle bir düelloya girmek ve faşistlerle kesin olarak hesaplaşmak mı doğrudur? Yoksa yığınların desteğini kazanan ve emekçi halkı adım adım ilerleten bir eylem çizgisi izlemek ve mücadele içinde güç toplamak mı gerekiyor?

Birinci siyaset, yani düelloyu kabul etmek, şövalye siyasetidir. Bugün bu siyaset, küçük burjuvazinin devrimci siyasî akımları içinde etkili olabilmektedir. Küçük burjuvazi, yurdumuz şartlarında devrim saflarında yer alan bir sınıftır. Fakat bu sınıf, aynı zamanda orta çağın kalıntısıdır ve şövalyenin kahramanlık ruhunu da taşımaktadır.

İkinci siyaset ise devrimci proletaryanın siyasetidir. Bir şövalye için, düello çağrısını reddetmek onur kırıcı bir şey olabilir. Fakat proletaryanın kendine göre bir ideolojisi ve değer yargıları vardır. Devrimci proletaryanın meselesi, bireyci kahramanlık değil, geniş yığınları devrim yolunda seferber etmek, halk yığınlarının kahramanlığına dayanarak millî demokratik devrimi başarmaktır. Bu sebeple proletaryanın kahramanlığı, tarihi ilerleten, toplumuzun çehresini değiştirecek olan büyük bir kahramanlıktır. Proletarya, kendi devrimci ideolojisi ile, bilim ve akılla birleşen bir kahramanlığa sahiptir.

Bugün hakim sınıflarla düelloya girmek, bireyci terörizm yolunda ısrar etmek şeklinde bir eylem çizgisi izleyenler vardır. Üstelik bu arkadaşlar, son zamanlarda faaliyetlerini bir hayli yoğunlaştırmış bulunuyorlar ve göz göre göre kuvvetlerini dağıtıyor ve heder ediyorlar. Ayrıca yaptıkları çok hatalı eylemlerle, genel olarak devrimci hareketi tecrit etmeye hizmet ediyorlar. Hattâ açıkca söylemek belki daha uyarıcı ve etkili olacaktır: **Bankalara veya ticarethanelere bomba atanlarla polisin yaptığı ve yapacağı eylemler birbirine karışmaktadır. Bu eylemlerin hangisini polis, hangisini bireyci terör taraftarları yapıyor; bunu ayırmak artık bir hayli zorlaşmıştır. Devrimci olanlar, yaptıkları hatanın önemini kavramalı ve bireyci terör yolunu kesin olarak terketmelidirler.**

İster askerlikte, ister siyasette olsun, kuvvetlerini mutlaka dağıtacağı ve kaybedeceği bir savaşa süren komutanlardan alınacak ders, onların yaptığını yapmamaktır. Yapılan eylemin kahramanca olması, gerçeği değiştirmez. Kaldı ki, proletaryanın kahramanlık anlayışı farklıdır.

«Kim en keskin eylem biçimini savunursa, o daha devrimcidir» anlayışının devrimci saflardan temizlenmesi, günümüzde tekrar önem kazanıyor. Somut duruma ve şartlara göre doğru eylem ve yanlış eylem vardır. Bunun ölçüsü nedir? Eğer bir eylem, daha geniş bir kitleyi devrim yolunda seferber ediyor, güç toplamaya yarıyorsa, o eylem doğrudur. Eğer bir eylem, güç kaybına ve kuvvetlerimizin dağılmasına yol açıyor, hakim sınıfların güç toplamasına hizmet ediyorsa, o eylem yanlıştır. Bu sebeple geniş kitlelerin haklı gördüğü bir eylem çizgisi izlenmelidir. Mücadele biçimleri daima kitlelere dayanmalı ve kitleleri seferber ederek, onları inandırarak adım adım ve haklı bir zemin üzerinde yükseltilmelidir. Haklı olduğumuza yalnız kendimizin inanması yetmez; o mücadele biçiminin haklı ve yerinde olduğuna bizzat kitleler inanmalıdır.

Aksi halde bugün Türkiye'de devlet iktidarına hakim olan, bizzat devletin silahlı güçlerine kumanda eden en gerici güçlerin kuvvet toplamasından ve halkı tarafsızlaştırmasından başka bir şeye hizmet etmeyiz. Maceracılık faşizmi güçlendirir.

Kitleleri seyirci durumuna düşüren ve kitlelerden kopan bir eylem çizgisi izlemek, pasifizmi ve teslimiyeti de güçlendirir. Yakın geçmiş bunun sayısız örneklerini vermiştir. Bireylerin terörü, hakim sınıfların şiddet ve zulmü karşısında yenilgiye uğradıkça, devrimci mücadeleyi reddedenlerin sayısını arttırmış ve kitleler içinde de hayal kırıklığı ve devrimle kurtuluş yolunda umutsuzluk doğurmuştur. **Maceracılığın yarattığı teslimiyetin parsasını toplayanlar revizyonistler olmuştur. Bu sebeple maceracılık ve bireyci terörizm karşısında kayıtsız kalmak, sonuç olarak revizyonizmin güçlenmesine kayıtsız kalmak demektir. Hatalı yol izleyen arkadaşlar, bizimle aynı ideoloji ve siyaseti paylaşmasalar bile, halkın güçlerinin bir parçasıdırlar. Biz onlara karşı yalnız dostluk değil, aynı zamanda sorumluluk duyuyoruz.**

Biz, faşizme ve revizyonizme karşı kitlelere dayanan, kitleleri seferber eden aktif ve kararlı mücadeleden yanayız. Bütün devrimcilerin böyle bir anlayışta birleşmesi ve emekçi halkın başına geçmesi, faşist tertiplerin bozulmasına ve faşist saldırıların kırılmasına hizmet edecektir. Lenin'in dediği gibi, «emekçi halk olmadan bütün bombalar güçsüzdür, hem de gerçekten güçsüzdür». Güçlü ve yenilmez olan ise, halk yığınlarıdır. Dayanacağımız tek kale odur.

«GENÇLİK KÖPRÜSÜ» FİLMİ GENÇ KAFALARI ZEHİRLEMEK İSTİYOR

MC iktidarının ve 12 Mart paşalarının diktatörlüğü, halkımızın yükselen mücadelesi karşısında geriliyor. Faşist diktatörlük gerilerken halka ve halkın kurtuluş mücadelesini veren her güce saldırıyor. Gün geçmiyor ki komandolar gençleri kurşunlamasınlar, saldırmasınlar. Yurtsever ve devrimci basına baskılar yapılmakta, matbaalar basılmakta, karakollar kurulmakta.

Faşistler, halkıyla omuz omuza bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi veren devrimci ve yurtsever gençliği sindirmek istiyorlar. Bir yandan saldırırlarken, bir yandan da karalama kampanyası açıyorlar.

Faşistler tarafından devrimci ve yurtsever gençliği karalamak için bir filim çevrildi «Gençlik Köprüsü» diye. Filmin amacı milliyetleri birbirlerine düşman etmek, materyalizmi karalamak, devrimci ve yurtsever gençliği bir manyak gibi göstermek ve tüm insanları köleliğe razı etmek.

Filmi çevirenler bu bozuk düzeni beğenmiyorlarmış ve «yeni nizam» istiyorlarmış. Filmde yurtsever gençlik esrarkeşler ve sokak serserileri gibi gösterilmek isteniyor. Devrimciler faşistlere pusu kuruyormuş gibi gösterilmek istenmekte. Türk ve Yunan düşmanlığı alabildiğine körüklenmekte, bizim eskiden beri Yunanlılara düşman olduğumuz fikri genç kafalara sokulmak istenmektedir. Gençliğe kendine dönmesi safsatası altında. başka ülkelere karşı şoven duygular aşılanmak istenmektedir.

Biz devrimci ve yurtsever gençlik halkımızın olan her şeyi savunuyoruz. Devrimci ve yurtsever gençliğin halkı ile omuz omuza verdiği kurtuluş mücadelesini karalamak isteyenlere soruyoruz: Hızır paşalar, halka kan ağlatan Abdülhamitler nereye gittiler? Sizler de onların gittiği yere gitmekten kurtulamayacaksınız.

Gençlik, halkı ile omuz omuza Pir Sultanların, Hasan Tahsinlerin, Mustafa Suphilerin yolundan yürüyor. Her gün sıklaşan saflarda iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı mücadele ediyor. Ve her türlü karalamayı ezerek: «Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye» yolunda yürüyor.

İstanbul'dan A. Akmaz

BU DA MAHALLÎ VURGUNCU

Çivril'in AP'li Belediye Başkanı Osman Tort'un görevine son verildi. Osman Tort, Çivril belediyesini babasının çiftliği gibi kullanmakta, belediyedeki temizlik işçilerine ağır zulüm uygulamakta ve sömürmektedir. Belediye işçileri gün doğumundan batımına kadar çalıştırılmakta, bayramları ve pazar günleri belli olmamaktadır. Osman Tort belediyeye memur olarak gerici memurları almakta, yurtsever memurları işten atmaktaydı.

Osman Tort bazılarını zengin ederken, yoksul köylülerin topraklarına el koymakta ve vurgun üstüne vurgun vurmaktaydı. Belediyede yolsuzluklar yapılmakta ve Belediye borcun içine batmış bulunmaktadır.

Buna rağmen Vali ve Kaymakam Belediye Başkanının görevden alınma yazısını uzun süre bekletmiş ve Osman Tort Danıştay kararıyla görevden alınmıştır.

Emin Alpkayaları, Yahya Demirelleri kurtaramayanlar Osman Tort'u mu kurtaracaklardır halkımızın elinden? Çivril'de bundan böyle Osman Tort gibilerinin Belediye Başkanı olmasına son verilecektir.

Çivril'den bir okuyucu

Alpkaya'yı "Kurban" Eden "İlahlar" Kimlerdir?

Amerikan Lockheed firmasından alınan yarım milyonluk rüşvet olayıyla ilgili olarak, eski Hava Kuvvetleri Komutanı Emin Alpkaya hakkında açılan dava, 7 Nisan günü başlandı. Rüşvet olayını örtbas etmek için gösterilen bütün çabalara, ilk duruşmada verilen yuvarlak ifadelere, suçu hafifletme ve temize çıkarma çabalarına rağmen, halk uyutulamamıştır. Alpkaya'ya mektup yazarak, onun «uzun ve başarılı meslek hayatından» bahseden ve ona takdirlerini bildiren Cumhurbaşkanı Korutürk'ün tutumu da, gerçekleri bilmek isteyen Türkiye halkının sorularına cevap vermeye yetmemektedir. Kamuoyu, rüşvetçilerden hesap sormak istiyor.

KAMUOYU ALPKAYA'YI ÇOKTAN MAHKÛM ETMİŞTİR

Alpkaya'nın Amerikan firmasından yarım milyon lira rüşvet aldığı konusunda herhangi bir şüphe kalmış mıdır? Bu paranın deprem felaketzedelerine yardım kılıfı altında gönderilmesi, rüşvet verme amacını gizleyebilir mi? Emin Alpkaya, felaketzedelere yardım derneği veya İmar ve İskan Bakanlığı mıdır?

Rüşvet olayının konusu olan uçaklar yüzünden, İtalya Hava Kuvvetleri Komutanı olan şahıs tutuklanmıştır. İtalyan komutanın suçu, Amerikan Lockheed firmasından rüşvet almak ve bu şirketin uçaklarının alım satımında aracılık yapmaktır. Bu eski İtalyan komutanı ile yaptıkları işbirliği sayesinde Lockheed firmasının uçaklarını Türkiye'ye getiren Alpkaya'nın durumu, böylece daha da açıklığa kavuşmaktadır.

Alpkaya'nın Amerikan firmasından rüşvet aldığını ortaya koyan yeni bir kanıt da, Amerikan basınında çıkan bazı haberlerdir. Amerikan basını, Lockheed firmasının Alpkaya zamanında alınan F-104-S uçakları için Türkiye'ye verdiği rüşvetin 30.000 dolar olduğunu yazmıştır. Bu 30.000 dolar, yani aşağı yukarı yarım milyon lira, tam da Alpkaya'nın almış olduğu para değil midir?

Basında da yayınlanan bütün bu gerçekler, eski Hava Kuvvetleri Komutanı Emin Alpkaya hakkında kamuoyunun hükmünü vermesine yetmektedir. Kamuoyu, şimdi saklanmaya çalışılan diğer gerçekleri, özellikle Alpkaya'nın hakkında soruşturma açıldıktan sonra yaptığı açıklamalarla ortaya çıkan karanlık noktaları bilmek istemektedir.

«İLAHLAR» KİMLERDİR?

Bir kere, Amerikan hükümetinin açıkladığı, Amerikan firması yöneticilerinin de itiraf ettikleri bir gerçek vardır: Lockheed firması Türkiye'de 13 milyon lira rüşvet dağıtmıştır. Bunun yarım milyon lirası Alpkaya'nın kasasında bulunmuştur. Geri ka'an 12 milyon 500 bin lira nerededir? Bu parayı ceplerine indirenler kimlerdir? Halkımızın birinci sorusu budur.

Hakkında soruşturma açıldıktan sonra Emin Alpkaya, «ilahlar kurban aramışlardır» şeklinde konuşmuştur. Kimdir bu «ilahlar»? Yoksa *geri kalan 12 milyon 500 bin lirayı cebe indirenler, bu ilâhlar mıdır?* Halkın aklına takılan ikinci soru da budur.

Üçüncü bir mesele de şudur: Gene Emin Alpkaya'nın mahkemedeki ifadesine ve basına yaptığı açıklamalara göre, Genel Kurmay Başkanı Semih Sancar Lockheed firmasının ortak olduğu Airitalia şirketinden gelen yarım milyon liradan, olayın başından beri haberdardır. Bu gerçeği, Korgeneral İhsan Görsaran da doğrulamaktadır. Neden Genel Kurmay Başkanı daha başından harekete geçmemiştir? Semih Sancar neden ancak rüşvet olayı Amerika'da açıklandıktan sonra Alpkaya hakkında soruşturma açılmasını istemiştir? Sancar, meselenin dallanıp budaklanmasını önlemek için Alpkaya'yı «kurban» etmek mi istemiştir?

ALPKAYA NİÇİN İSTİFAYA ZORLANDI?

Dördüncü olarak; Amerika'da rüşvet olayı açıklandıktan sonra Sancar hemen Alpkaya'nın bir basın toplantısı yapmasını istemiş ve bu basın toplantısında yapılacak konuşmayı kelimesi kelimesine tesbit etmiştir. Sancar, Hava Kuvvetleri Komutanının basın toplantısını kelimesi kelimesine tesbit etmeye niçin lüzum görmektedir?

Beşincisi, *Hürriyet* gazetesinin 7 Nisan tarihli sayısında, Sancar'ın Alpkaya'ya «böyle tensip buyrulmuştur (uygun görülmüştür), istifa edin» dediği yazılmaktadır. Emin Alpkaya'nın istifasını «uygun görenler» kimlerdir? Bu durumda, Alpkaya mahkemeye verdiği ifadede niçin «kendi isteğiyle istifa ettiğini» söylemiştir.

Altıncısı, *Hürriyet* gazetesi, Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'ün Alpkaya'ya «istifa etmezse, bir hükümet buhranının ortaya çıkacağını» söylediğini yazmaktadır. Bu durumda Korutürk neden Alpkaya'ya gönderdiği mektupta, onun kendi isteğiyle emekliye ayrıldığını yazmıştır? Ve Alpkaya'nın deyimiyle, eski Hava Kuvvetleri Komutanı «ilahlar tarafından» kurban edilmeseydi, hangi gelişmeler hükümetin düşmesine yol açacaktı? Alpkaya'nın istifa ettirilmesi bu gelişmeleri nasıl önlemiştir?

GENERALLER ARASINDAKİ KİRLİ OYUN

Yedincisi; gene *Hürriyet* gazetesinde belirtildiğine göre; Sancar ve ordunun *muhabere sisteminin* başındaki Musa Öğün ile Alpkaya arasında çeşitli anlaşmazlıklar bulunmaktadır. Bu anlaşmazlıkların kaynağı nedir?

Sekizincisi; rüşvet olayı sadece Hava Kuvvetlerini ilgilendirmemekte; çeşitli alanlarla, özellikle ordunun *muhabere sistemiyle* ilgili olarak ortaya çıkmaktadır. Bu konularla ilgili soruşturma neden açılmamıştır ve F-104-S uçaklarıyla ilgili soruşturma da, neden sadece Alpkaya'nın bir evrak tahrifatı ile sınırlı kalmıştır?

Türkiye'de 13 milyon lira rüşvet dağıtan Amerikan Lockheed firmasının basında yer alan belgelerinde, rüşvet sayesinde «Türkiye'de gerçek bir nüfuz satın alınacağı» yazmaktaydı. Anlaşılan Amerikalılar Türkiye-de öylesine bir nüfuz satın almışlardır ki, bu nüfuz sahipleri rüşvet olayını örtbas edebilmek için bir Hava Kuvvetleri Komutanını «kurban edebilecek» yetkidedirler. Oniki milyon beşyüz bin lirayı ceplerine indirenler, yarım milyonu cebine indiren Alpkaya'yı kurban etmişlerdir. Halkımız, Sancarlar ve Musa Öğünlerle, Alpkayalar ve Göksaranlar arasında geçen bu kirli oyundan nefret ediyor. Gerçeklerin açığa çıkmasını istiyor. Ve bu gerçekler ilelebet saklanamayacaktır.

Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi Hakimleri, Savcıyı Protesto Etti

Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi Yargıçlarından Şerafettin Canpolat ve Eyüp Sabri Leblebici, savcı tarafından hazırlanan iddianamenin mahkemeyi küçük düşürdüğünü söyleyerek, 1 Nisan 1976 günü bakmakta oldukları davadan çekilmişlerdir.

Bundan bir süre önce Devlet Güvenlik Mahkemelerinin Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edildikleri halde faaliyetlerine devam etmelerini protesto eden afişler asan 12 kişi Adana Devlet Güvenlik Mahkemesine verilmişti. Fakat Mahkeme, çoğunluk kararıyla davayı durdurmuştu. Ancak bu karar Yargıtay tarafından bozularak, Adana DGM'nin davaya tekrar bakması istendi. Bunun üzerine savcı hazırladığı iddianamesinde «mahkemenin davaya bakmama kararını toplumun etki ve tesirinde kalarak verdiğini» söylemiştir. İşte Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi yargıçları bu yüzden çekilmişlerdir.

Devlet Güvenlik Mahkemeleri Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edildiği halde, kanunsuz bir şekilde faaliyetlerine devam etmekte ve birçok yurtseveri mahkum edip, zindanlara atmaktadır. Devlet Güvenlik Mahkemelerinin içine düştüğü kanunsuzluğu gören yargıçlar, davalara bakmak istememekte ve çekilmektedirler. Dürüst yargıçların bu tavırları karşısında Yargıtay, bu kararları bozmakta ve Devlet Güvenlik Mahkemelerinin alabileceği olumlu kararları geçersiz kılmaya çalışmaktadır. Savcının iddianamesinden de anlaşıldığı gibi DGM yargıçları ancak faşistlerin istekleri doğrultusunda kararlar alırlarsa geçerli olmakta, aksi takdirde bu kararlar sayılmayıp, faşistlerin isteklerinin kayıtsız şartsız yerine getirilmesi istenmektedir. Devlet Güvenlik Mahkemelerinin bütün halkın nefretini topladığının en açık göstergesi de savcının sözleridir. Onlar, toplumun etkisiyle hakimlerin davayı durdurduğunu söylerken, halkın faşizme olan nefretini itiraf etmektedirler. Faşistlere hizmet etmek istemeyen yargıçlar, savcıların zorla kabul ettirmek istedikleri kararları onaylamayı ve Devlet Güvenlik Mahkemelerindeki davalara bakmayı reddeceklerdir.

OKUYUCULARIMIZA

«Halkın Sesi» halen memurlarının polis tarafından gözaltına alındığı veya tutuklandığı, derginin basılmaması için matbaa sahiplerinin ve emekçilerinin tehdit edildiği, dağıtımını yapan TÜR-DA şirketinin ayrıca saldırıya uğradığı şartlarda yayınına devam etmektedir. Bu polis baskısı dergimizde birçok teknik hatânın olmasına yol açmakta, ayrıca piyasaya çıkışımızı önemli ölçüde geciktirmektedir. Normal olarak İstanbul'da Cumartesi, diğer yerlerde ise Salı günü piyasaya çıkan «Halkın Sesi», «şu sıralarda ancak Perşembe günleri bayilere ulaşabilmektedir. Okuyucularımızın bu durumu anlayışla karşılayacağını umuyoruz.

"Yurtsever Basına Özgürlük" Kampanyası Hakkında Basına Açıklama

Son zamanlarda «Halkın Sesi», «Halkın Kurtuluşu» ve «Devrimci Gençlik» dergileriyle bütün ilerici basına, yayınevlerine, dağıtımcılara ve kitapçılara karşı girişilen kanunsuz baskıları ve basın menuplarına uygulanan işkenceleri protesto amacıyla açılan «YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK» kampanyasına, şu ana kadar 10.000'i aşkın yurttaş katılmıştır. Kampanyaya yazı, demeç, karikatür ve imzalarıyla katılanlardan bazıları şunlardır:

MİLLETVEKİLLERİ VE SENATÖRLERDEN:
Yılmaz Alpaslan, Kemal Anadol, İsa Ayhan, Necati Cebe, Vahit Çalın, Abdullah Emre İleri, Şükrü Koç, Necdet Ökmen, Fahri Özçelik, Yusuf Öztürkmen, Celâl Paydaş, Cevat Sayın, Mehmet Sönmez, Kemal Tabak, Mustafa Timisi, Metin Tüzün, Niyazi Ünsal;

YAZAR, ŞAİR, GAZETECİ VE ÇEVİRMENLERDEN:
Tahir Abacı, Adalet Ağaoğlu, Oktay Akbal, Hulki Aktunç, Nihal Alp, Vahit Alp, Nimet Arzık, Hayati Asılyazıcı, Yaşar Aysev, Mustafa Balel, Erol Bayraktar, Nihat Behram, Ataol Behramoğlu, Defne Behramoğlu, · Muzaffer Buyrukçu, Demirtaş Ceyhun, Tanju Cılızoğlu, Seçkin Cılızoğlu, Necati Cumalı, Arif Damar, Yalçın Doğan, Tarık Dursun K., Numan Esin, Burçak Evren, Gül Evrin, Okay Gönensin, Yılmaz Gümüşbaş, Uluç Gürkan, Ümit Gürtuna, Müşerref Hekimoğlu, Atilla İlhan, A. Kadir, Aslan Başer Kafaoğlu, Ahmet Kahraman, Ceyhun Atuf Kansu, Engin Karadeniz, Yaşar Kemal, Mehmet Kemal, Kerim Korcan, Alp Kuran, Aziz Nesin, Rıza Cenabî Nuhrat, Teoman Okaygün, Bertan Onaran, Süreyya Oral, Fikret Otyam, Örsan Öymen, Kemal Özer, Atilla Özkırımlı, Adil Özkol, Atilla Özsever, Adnan Özyalçıner, Emil Galip Sandalcı, Tahsin Saraç, Sennur Sezer, Ali Sirmen, İlhami Soysal, Sevgi Soysal, Seçkin Sümer, Osman Şahin, Ülkü Tamer, Turhan Temuçin, Osman Tokcan, İhsan Toprak, Ömer Faruk Toprak, Celâl Üster, İrfan Yalçın, Hilmi Yavuz, Can Yücel, Haşmet Zeybek;

SİNEMA SANATÇILARINDAN:
Koray Arca, Özcan Arca, Nezih Coş, Süreyya Duru, Yılmaz Duru, Halil Ergün, Şerif Gören, Yılmaz Güney, Mehmet Güreli, Yavuz Özkan, Oğuz Makal, Meral Simer, İsmet Soydan, Lokman Şahin;

TİYATRO SANATÇILARINDAN:
Erdoğan Akduman, Emin And, Hamit Akınlı, Rutkay Aziz, Mualla Cengiz, Yavuzer Çetinkaya, Fuat Çiyiltepe, Macit Koper, Zihni Küçümen, Güler Ökten, Vasıf Öngören, Yavuz Önkol, Ali Sait Özdamar, Ali Taygun, Meral Taygun, Türker Tekin, Cevat Toyon, Erdoğan Tuncel, Levent Yılmaz, Erkan Yücel, AST Çalışanları, DAST Çalışanları;

MÜZİSYENLERDEN:
Suna Kan, Cem Karaca, Atilla Özdemiroğlu, Sarper Özsan, Aşık Mazlumî, Ayşe Perk, Timur Selçuk, Şanar Yurdatapan;

KARİKATÜRCÜLERDEN:
Rıfkı Bayrak, İsmail Biret, Ferruh Doğan, Engin Ergönültaş, Nihat Fındıklı, İsmet Lokman, Cem Öngü, Polat Nahabaş, Tan Oral, Nermin Özkan, Turhan Selçuk, Mehmet Sönmez, Sema Ündeğer, Tonguç Yaşar;

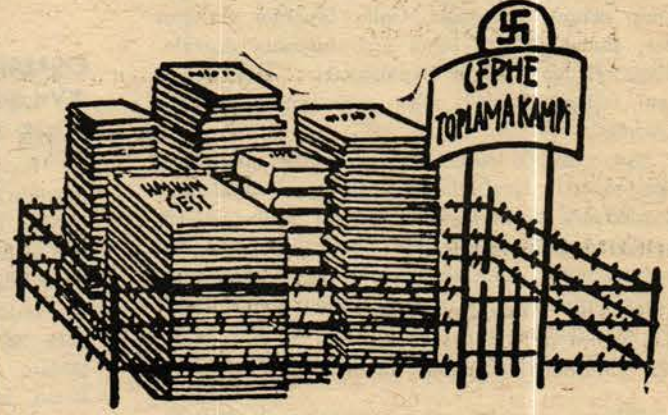
DİĞER GRAFİK VE PLASTİK SANATÇILARDAN:
Nevhiz Aksu, Metin Altıok, Özdemir Altan, Saim Bugay, Şadi Çalık, Metin Deniz, Mengü Ertel, Hüseyin Gezer, Ara Güler, Mehmet Güleryüz, Nuri İyem, Nasip İyem, İbrahim Örs, Vecdi Sayar, Erkal Yavi;

ÇEŞİTLİ PARTİ ÖRGÜTÜ, DERNEK VE KURULUŞ YÖNETİCİLERİNDEN:
Armağan Anar (TÜMAD-DER genel başkanı), Mehmet Arkış (İstanbul TÜMAD-DER başkanı), Hasan Bayal (CHP Güdül Gençlik Kolu başkanı), Hasan Belovacıklı (Genç Devrimciler Birliği başkanı), Ali Can (TBP Gaziantep İl Yönetim Kurulu üyesi), Hanefi Dalyan (Devrimci Kültür Derneği Gaziantep şubesi başkanı), Yaşar Demirkol (MEM-DER İstanbul şubesi başkanı), Cihangir Ergene (Türkiye Jeofizikçiler Derneği başkanı), M. Nuri Haşar (TÜM PTT-DER genel başkanı), Ahmet Kıllı (Gaziantep Kültür ve Dayanışma Derneği başkanı), Ahmet Örnek (Manisa Yağcılar Köyü Halk Odası başkanı), Serdar Öztimur (Sosyalist Parti Gaziantep İl sekreteri), Şamil Perk (MEM-DER genel başkanı), Cevher Ürek (Başkent DGB başkanı), Soner Yeşilova (MEM-DER Ankara şubesi başkanı);

SENDİKACILARDAN:
Cengiz Acar (Yeni Haber-İş genel başkanı), Cenan Bıçakçı (AS-İS genel başkanı), Uğur Cankoçak (İlerici Yapı-İş genel başkanı), Kemal Çeliker (AS-İS genel sekreteri), Oktay Erkut (Petrolkimya-İş'ten), Şamil İlter (Toprak-İş genel başkanı), Abdi Korkmaz (Kapfer-İş genel sekreteri), Ali Kumbasar (Yeni Haber-İş genel sekreteri), Ahmet Kunt (Sosyal-İş'ten), Kadir Özkan, Kemal Sülker, Mehmet Tandoğan (Yapı-Sen Ankara şubesi başkanı);

ÇEŞİTLİ MESLEKLERDEN:
Niyazi Ağırnaslı (avukat), Füsun Altıok (asistan), Orhan Apaydın (av.), Prof. Sadun Aren, Suha Arın (öğretim üyesi), Dr. Ergin Atasü, Eser Ayanoğlu (asistan), Zeki Oruç Erel (av.), Dr. Yavuz Erkoçak, Metin Göktuğ (mimar), Haluk N. Gülalp (asistan), Hüseyin İmik (mimar), Semih Koray (asistan), Mehmetcan Köksal (av.), Merih Kutlar (asistan), Enver Nalbantoğlu (av.), Fatma Hikmet İşmen (eski Kocaeli senatörü), Doç. Özdemir Nutku, Dr. Hamdi Öğüş (Tabipler Odası Başkanı), Nail Satlıgan (asistan), Doç. Dr. Rona Serozan, Faruk Sinangil (asistan), Levent Soysal (asistan), Doç. Dr. Server Tanilli, Bülent Tanör (asistan).

ANAYASA VE KANUN DIŞI, DERGİ VE KİTAP TOPLATILIYOR. (BASINDAN)

Cumhuriyet — 11 Nisan 1976

Kampanya'ya gelen imzalar

Bu hafta elimize gelen 2275 imza ile birlikte, «Yurtsever Basına Özgürlük» kampanyasına katılan yurttaşların sayısı 10.000'i aşmış bulunmaktadır. Bu 2275 imzanın çeşitli iller ve meslekler arasında dağılımı şöyledir:

Adana: Adana cezaevindeki tutuklulardan 32 imza.

Adana: Osmaniye Ticaret Lisesinden ve Derviş Paşa Ortaokulundan 64 imza.

Eğridir: 23'ü işçi, 4'ü öğretmen, 2'si memur, 15'i öğrenci olmak üzere 44 imza.

Ceyhan: 80'i işçi, 13'ü öğrenci, 35'i memur veya serbest meslek sahibi olmak üzere 128 imza.

Manisa: Yağcılar köyünden, Halk Odası Başkanı Ahmet Örnek ile birlikte 98 imza.

Kulu: 6 işçi ve 15 öğrenci olmak üzere 21 imza.

İstanbul: Kadırga Öğrenci Yurdundan 158 imza. Çeşitli semtlerden 917 imza. Çeşitli okullardan 567 öğrenci imzası.

Ankara: 209 öğrenci ve 5 işçi olmak üzere 214 imza.

Doğan Yurdakul bırakıldı

BASKILAR DEVAM EDİYOR

Daha önce basılıp polis tarafından aranmış ve sahibi Işık Soner tutuklanmış olan TÜR-DA dağıtım şirketi, 6 Nisan Salı günü yeniden basılmış; «Militan Gençlik» dergisinin 1. sayısının ve «Halkın Kurtuluşu» dergisinin çeşitli sayılarının dağıtımı yapılmak üzere orada bulunan nüshalarına polisçe el konmuştur.

Öte yandan 26 Mart günü gözaltına alınmış bulunan Aydınlık Dergisi ve Aydınlık Yayınları sahibi Doğan Yurdakul, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcılığı tarafından yapılan sorgusundan sonra salıverilmiş; bununla beraber polis tarafından yeniden gözaltına alınarak Ankara'ya götürülmüştür. Doğan Yurdakul daha sonra Ankara Emniyetince serbest bırakılmıştır.

YURTSEVER BA[...]

MEHMED KEMAL :

«FAŞİZMİ GÖRMEZLİKTEN GELMEK FAŞİZME YARDIMCI OLMAK DEMEKTİR»

Ülkede iki türlü faşizm var. Biri gizli, biri açık... MC iktidarının karşısında bulunan siyasal ve siyasal olmayan örgütler bu gizli ve açık faşizmi aynı oranda hissetmedikleri için göremiyorlar. Mesela CHP, faşizmi ancak kendine yöneltilen biçimde görüyor, ötekilerin farkına varmıyor. CHP'nin il, ilçe binalarına, gençlik örgütlerine faşizm yöneldiği zaman CHP sesini çıkarıyor, ötekileri ya görmüyor, ya görmezlik geliyor. Devrimci örgütler her gün gizli faşizmin pençesi altındadır. Onlar faşizmin varlığını haykırdıkları zaman, büyük basın gizli faşizmin örneklerini açıklamadığı için faşizm uygulayıcıları, «Demokrasi işliyor, hani faşizm nerede?» diye zaten gizledikleri faşizmi örtüyorlar.

Gizli faşizm siyasal polis, bazı özel mahkemeler, iktidara yakın savcılar tarafından her gün uygulanmaktadır. Mevcut demokrasiyi kıran kanunlar da bu arada gizliden gizliye uygulanmaktadır. Devrimciler içeri alınıyorlar, yasaların boşluklarından yararlanılarak içerde tutuluyorlar, kimsenin haberi olmuyor. Ya da haberi olanlar kamuoyuna seslerini duyuramıyorlar. Gizli faşizmin etkisini hissetmeyen büyük basın da gizli faşizmden habersizmiş görünüyor.

MC Hükümeti, maziden gelen tecrübeleri ile gizli faşizmi çok ustaca uygulamaktadır. Basımevleri baskı altındadır, dağıtım şirketleri baskı altındadır, hatta dergilere kâğıt satan tüccarlar bile baskı altındadır. Bütün bunları büyük basın bilmezlikten geliyor. Hatta, bilmezlikten gelerek gizli faşizmi gizliyor, onun uygulamalarına önayak oluyor.

Basın özgürlüğü, demokratik haklar kısıtlıdır. Devrimci dergilerin sorumlu müdürleri zaman zaman içeri alınıyorlar, bunlar halka haber verilmiyor. Kamuoyu bunlardan haberli kılınmıyor.

Son bir olay, bundan 50-60 yıl önce yayınlanmış yazıları yayınlayan bir kitapevinin sorumlusu bu yazıları yeniden yayınladığı için ağır cezalara çarptırılmıştır. Bu olay da halkın gözünden kaçırılmıştır. Bu gizli faşizm uygulamalarını büyük basın halka duyurmazken, gizli faşizme yardım etmiş olmuyor mu?

Mahkeme huzuruna çıkan sorumlu müdürler, mahkemece salıverildikleri halde siyasal iktidar bunların peşini bırakmıyor, yeniden gözaltına alınıyor. Bunlar da, gizli faşizm uygulamalarını halkın gözünden kaçırmaktır.

Siyasal polis, faşizm uygulayıcıları, ellerinin uzanabildiklerine kıyıyor, ellerinin uzanamadıklarına faşizmini göstermemeye çalışıyor. Demokratik solda olduğunu söyleyen CHP, demokratik sağda olduğunu söyleyen Demokratik Parti, bu gizli faşizmin üstüne yürümediği sürece gizli faşizm uygulayıcıları cesaretlerini artırıyorlar.

Şurası iyice anlaşılmıştır ki, ancak halkımız gizli faşizmin karşısına geçip, ona dur dediği zaman gizli faşizm sinecek, karanlık dehlizlerine çekilecektir. Aksi halde gizli fasizm cesaret ve cüretini artırma devam edecektir.

Hele son günlerde 12 Mart faşistlerinin savunmasına geçilmesi, sıkıyönetim tehditleri, gizli faşizmin cüretini artırmak istediğini göstermektedir. Gizli faşizmin pençesinden kurtulan, uygulamalarını hissetmeyen büyük siyasal örgütler bunun farkına varmadıkları sürece gizli faşizm kol gezmeye devam edecektir.

Gizli faşizmin pençesinden devrimci gençliği kurtarma, ancak büyük siyasal örgütlerin bunu anladıkları gün başarılacaktır. Gizli faşizmi görmezlikten gelen büyük siyasal örgütler bu davranışları ile gizli faşizme yardımcı oluyorlar demektir. Bunun adı da demokrasiye sırt çevirmedir, sadece kendileri için demokrasi istemedir.

Mehmet Kemal
Günaydın ve Barış gazeteleri yazarı

DOÇ. DR. SERVER TANİLLİ :

«İLERİCİ, DEMOKRAT VE DEVRİMCİ BÜTÜN GÜÇLER SAFLARINI SIKLAŞTIRMALIDIRLAR»

Anayasamızın tanıdığı ve güvence altına aldığı can güvenliğine tecavüz, düşünce özgürlüğü ile onun doğal uzantılarından biri olan basın özgürlüğüne karşı son zamanlarda büyük baskıların yoğunlaştığı inkar kabul etmez bir olaydır. Bu baskılar, aslında Türkiye'de egemen sınıfların ve onların bugünkü iktidarının, iktisadi, sosyal ve siyasi sorunlar karşısında gitgide katmerleşen çaresizlikleriyle ilgilidir.

Bu faşist baskılara karşı mücadelenin daha da geliştirilmesi için yapılacak şeylerin başında, ilerici, demokrat ve devrimci bütün güçlerin saflarını sıklaştırmalı ve kitlelerle bağlarını daha da güçlendirerek anayasal özgürlükleri savunmalıdırlar.

İstanbul Hukuk Fakültesi
Anayasa Hukuku Doçenti
Server Tanilli

OSMAN ŞAHİN :

«YILGINLIK FAŞİZMİN İŞİNE YARAR»

Bu baskıların yoğunlaşmasını, emperyalizmin ve onun ülkemizdeki uzantısı yerli tekelci sermayenin geçirmekte olduğu bir bunalım olarak görüyorum. Kapitalist ekonominin her türlü baskıyı, namussuzluğu, işkenceyi içinde barındıran bir düzen olduğunu biliyoruz. Şimdi bu düzenin insana olan aykırılığına, kokuşmuşluğuna, çürümüşlüğüne her gün daha fazla tanık oluyoruz. Yolsuzlukları, yalanları, oyunları telefon zinciri gibi ard-ardına sürüyor. Basın, radyo ve televizyonlarda pisliklerinden geçilmiyor. Fakat halkımızın ve yurtsever aydınlarımızın söyleyeceği sözler de çoğalıyor bu arada.

Dışa bağlı çarpık kapitalizmin oyunları, soygunları açığa çıktıkça yapmayacakları namussuzluk yok gibidir. Bu nedenle yoksul köylülerin, işçilerin ve küçük burjuva aydınlarının, yani emeklerinden başka satacağı olmayanların böylesi günlerde az da olsa yılgınlığa, korkaklığa düşmemelerini, bunun faşizmin işine yarayacağını bilmemiz gerekiyor. Sözlerimi, bugünlerde tekrar okuduğum B. Traven'in *Isyan* adlı romanından aldığım şu cümlelerle bitiriyorum.

«... Bir insana rastlayan her kırbaç vuruşu bir çan sesi olur ve kırbaç vuruşlarının dokunduğu bir yönetimin çöküşü demektir bu. Kırbaçlamaları unutabilirlere yuh olsun. Vuruşlara misilleme yapmak için savaşmayanlarasya üç kez yuh!...»

TÜRK HARB-İŞ SENDİKASI 2. BAŞKANI ÇETİN SOYAK :

Demokrasi, halkın kendi kendini *HALK YARARINA* idaresi, kavram ile ifade edilebilir. Ülkemizde demokrasi, halkın temsilcileri Parlamentonun halk idaresi ile sürdürülmektedir. Özgür demokrasi kavramında, bir de halkın idaresini halk adına ve HALK YARARINA üslenen parlamentonun da halk tarafından denetimi gereklidir. Halkın parlamento ve parlamento içinden çıkan hükümeti denetlemesi Anayasal Kuruluşlarca olur. Örneğin; Yargıtay, Danıştay, dernekler, sendikalar, özgür basın, gibi. Bir ülkede bu baskı guruplarının demokratik denetim olanakları yerine, 12 Mart gibi demokratik olmayan yoldan silâhlı baskı ve denetim varsa o ülkede demokrasiden söz edilemez. Hele hele bu anayasal kuruluşların denetim olanakları ortadan kaldırılmış, türlü bahanelerle Danıştay kararları uygulanmıyor, özgür basın susturulmuş, yayın organları ele geçirilmiş, dernekler ve sendikalar politikanın dışına itilmiş ve hükümet edenler, işçilerin sözleşme haklarına karşı çıkar olmuş ve Mussolini İtalyasında FAŞİZMİN doğması metotlarını kullanarak İŞSİZLER sendikası kurmaktan bahsediyorsa, MEMURLARA sendikalaşma veya işçi sendikalarına katılma hakkı verilmiyor, kendi sınıfı içinde işçi-memur ayrı sınıfmış gibi kavgaya itilmişse, o ülkedeki idarenin şekli hiç şüphe yok ki *FAŞİZMDİR*.

Bu faşist yöntemli iktidara karşı mücadelede tek yol; DEMOKRATİK SOL bir iktidarın ülkede hakim kılınmasıdır. Böyle bir iktidarın DEMOKRATİK yoldan hakim kılınmasının da, tek yöntem olarak ta, KÖYLÜ - İŞÇİ - MEMUR - KÜÇÜK ESNAF olarak tüm EMEKÇİLERİN demokratik sol bir siyasi partiyi iktidara tek başına getirme çabasıyla siyasi işbirliği yapmasına bağlıdır.

Mücadele mutlaka demokratik ve siyasi yoldan yapılmalıdır. İlk genel seçimler için köylülerin uyanışları sağlanmalı ve işçilerin, memurların ve esnafların kuruluşları bir araya gelerek gerçek siyasi tercihlerini ortaya koyup bu yolda Demokratik Sol bir iktidar oluşturulmalıdır.

UĞUR BATMAZ : TEZ BÜRO-İŞ SENDİKASI ANKARA ŞUBESİ BAŞKANI

Ülkemizde son zamanlarda hüküm süren siyasal ve ekonomik buhranın temelinde, özgürlükçü ve çoğulcu demokrasiye karşıt tutumlar ve izlenen sermaye yanlısı politika yatmaktadır.

Sermaye çevreleri, demokrasinin en yüksek değeri olan özgürlükçülüğü, kendi çıkarları yönünde feda etme hazırlığı içindedir. İşçiler başta olmak üzere, tüm çalışanlar,

ZULME KARŞI BİRLEŞELİM

Son günlerde Yurtsever ve Devrimci Basın üzerindeki baskılar yoğunlaşmıştır. Bir avuç milli hain yurtsever basını susturmak için çeşitli komplolar düzenlemektedirler. En son olarak halkımızın bağımsızlık ve demokrasi bayrağını yüksekte tutan HALKIN SESİ dergisine saldırmışlardır. Bütün kanuni işlemleri tamam olmasına rağmen faşistler derginin dağıtımını engellemeye, basıldığı matbaadaki işçileri ve görevlileri tutuklamaya ve derginin maddi kaynaklarını talan etmeye girişmişlerdir.

Halkın Sesi dergisi niçin saldırıya uğramaktadır? Bu, gün gibi açıktır; Halkın Sesi işçilerin, köylülerin ve bütün halkımızın kölelikten ve sömürüden kurtulması için, bilinçlenmesini sağlayan bir dergidir. O halkımıza ışık tutarak kurtuluş yolunu göstermektedir. Faşizme, Emperyalizme ve Sosyal-Emperyalizme karşı olan dergi, vatanını satanların ve onların işbirlikçilerinin gerçek yüzünü ortaya çıkarmıştır. Bunun için Halkın Sesi'ne saldırmaktadırlar, bu saldırılar Halkın Sesi'ni susturamaz... Sesimiz bundan sonra daha gür çıkacaktır.

Yurtsever ve Devrimci basına yapılan baskıları şiddetle kınıyoruz. Bunun için dergimizin satışını çoğaltma ve bağış kampanyası açtık, bütün Yurtsever ve Devrimci arkadaşları kampanyamıza katılmaya ve güçlendirmeye çağırıyoruz.

YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK...
NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ TÜRKİYE...
BASKILAR HALKIN SESİ'Nİ SUSTURAMAZ...

Vefa Akşam Lisesi öğrencilerinden:
Erdem Buyrukçu, Cafer Tiryaki, İsmet Erdem, Cebrail Karahan, Ali Aksamaz, Mustafa Akata, Kazım Şahin, İlyas Özkan, Şahin Çimen, Satı Ergün, Mehmet Gemici, Kemal Enginler, S. Ali Dilbaz, Burhan Akmeşe, Cüneyt Bademcioğlu,

Ayrıca: Muzaffer Buyrukçu (Yazar), İsmail Türkkan (Gazeteci), H. İbrahim Bahar, Ahmet Kerem, Zafer Aluş, İsmail Çıkrıkçı, Rıza Özlek, Vahit Dikilitaş, İsmail Tükel, Ali Vural, Mehmet Yalçınkaya, Nazım Şitoğlu, Timur Ugan, Hatice Ahmetoğlu, Ayfer Karaçalı, Gönül Türkkan, Hülya Çağırgan, Şadan Buyrukçu, Meliha Apaydın, Mehmet Durkan, Belgin Sara, Güleng Erel, Cevat Karaburun, Kenan Altındere, Nefide Milliyetçi, Emir Topalak.

INA ÖZGÜRLÜK!

ık esnaf ve memurlar, sermaye yanlısı politikanın kurarı edilmek istenmektedir.

Bu gidişin sonucu olarak, sınıflar arasındaki uçurugiderek derinleşmesi ve huzursuz bir ortam içersinde okrasi buhranı yaratılarak, bu yoldan otoriter bir düyerleştirme çabaları halkımızın gözünden kaçmamak-.

Demokrasi ve işçi hareketinin varlığına yönelik salara asla müsamaha gösterilmemeli, gereken karşı müle demokratik yöntemler çerçevesinde her sahada veelidir.

12 Mart'ın 5. yıldönümünü yaşadığımız bu günlerde ırlükçü demokrasiye indirilmek istenen darbenin gereştirilebilmesi için yaratılan suni huzursuzluklara ken:zi kaptırmadan;

Ekonomik, sosyal ve siyasal bütünleşmemizi ağırbaşlı soğukkanlı olarak bilinçli bir şekilde başlatarak, bu ginlerimizi batı Avrupa memleketlerindeki işçilerin si-ıl denge yaratma, hattâ iktidar olma noktasına kadar tırma mücadelesine, bir an evvel katılmakta memlemizin geleceği bakımından yarar görmekteyim.

N ORAL

ikatür sanatçısı TAN ORAL, «Yurtsever Basına Özgür- kampanyasına, yukarıdaki karikatürü ile katılmıştır.

M-PTT PERSONELİ DERNEĞİ :
EVRİMCİ - YURTSEVER
SIN ÜZERİNDEKİ BASKILARI
OTESTO EDİYORUZ»

Halkımızın kurtuluşu, ülkemizin bağımsızlığından yahakim sınıflara karşı mücadele veren, çalışanların de:ratik taleplerini dile getiren yayın organları ve kuruar her geçen gün yeni bir faşist saldırıya uğramakta, urulmak ve yok edilmek istenmektedir. Böylece kişi unulmazlığı, düşünce ve basın özgürlüğüne darbeler inlmekte, Anayasada yer alan temel hak ve özgürlükler kaldırılmaktadır.

«HALKIN SESİ» ve «HALKIN KURTULUSU» galerine sistemli baskınlar ve yayınlarını engelleme, yöci ve yazarlarını gözaltına alma çabaları bunun açık ekleridir.

TÜM PTT-DER olarak emekçi halkımızın taleplerini arlılıkla savunan, tüm yurtsever ve devrimci yayın orları ve yazarları üzerindeki faşist baskı ve tertipleri şidle protesto ediyoruz.

Tüm yurtseverleri bu arada üyelerimizi düşünce ve ın özgürlüğüne yapılan kanunsuz baskı ve saldırıları kıhaya çağırıyoruz.

DEVRİMCİ YURTSEVER BASIN SUSTURULAMAZ
KAHROLSUN IŞKENCECILER
KAHROLSUN EMPERYALİZM VE İŞBİRLİKÇİLERİ
YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASI MÜCADELESİ

HASAN ÖZİLHAN :
ORMAN MÜHENDİSLERİ ODASI YÖNETİM KURULU ÜYESİ

Parlamenter görünümlü faşizme askercil bir nitelik kazandırılmak istenmektedir.

Tüm demokratik örgütler ve geniş halk yığınlarının katılması ve birleşmesi sağlanarak aktif kitle hareketleri koyulması gereklidir.

SÜMMANİ CAN :
ORMAN MÜHENDİSLERİ ODASI YÖNETİM KURULU ÜYESİ

Basına ve insan haklarına yönelen bu baskılar faşizmin sonucudur. Faşizm vardı, ancak Doğu Anadolu ve Güneydoğu ile birlikte tüm yurt sathında Askercil bir kılıf geçirme çabasındalar.

Faşizme karşı tüm demokratik örgütlerin ve halkın katıldığı geniş çaplı kitle eylemleriyle karşı çıkmak gerekir.

GÖZLEM YAYINLARI :

MC iktidarının ilk günlerinden itibaren, ilerici kuruluş ve eylemlere karşı yapılan baskı ve saldırılar, tüm devrimci yayın organlarına da yönelmiştir. Özel olarak şu yayına veya bu gruba baskı yapılmaktadır demek bizi yanılgıya düşürür. Hakim güçler sınıfsal egemenliklerine zarar verecek her türlü görüşe karşı ayrım gözetmeksizin baskı yapmaktadırlar. Devrimci güçlere karşı tam bir bütünlük içinde hareket eden egemen güçler, gizli veya açık saldırılarla geçmişte uygulamalarını gördüğümüz eylemleri tekrarlarken, solun dağınıklığı işlerini daha da kolaylaştırmaktadır. Son olaylar, tüm baskılara örgütlü bir şekilde karşı koymak gerektiğini bir kez daha kanıtlayan örneklerdir sadece...

MUHARREM KILIÇ :
«ZAMAN TOPLUMUN LEHİNE İŞLEMEKTEDİR»

İlerici yurtsever yazar ve gazeteciler ve halkımızın büyük bir inanç ve cesaretle çizdikleri akılcı ve gerçekçi devrimci yolda halka öncülük yapacak güçte olanların çoğalması ve bunların yoğun halde eyleme geçmelerinden fazlaca telâşa kapılıp ne pahasına olursa olsun kısmen de olsa bu çalışma ve faaliyetleri engellemek, halkı bu inançlı öncülerden mahrum etmek için, çeşitli bahanelerle bunları tutuklamak, işkence ve baskı yaparak şindirmektir.

12 Mart nedeniyle, ilerici vatanseverlerin, yoğun şekilde harekete geçmeleri nedeniyle de, onların da aynı şekilde bir alternatif olarak engellemek istemeleri ve uygulamak istedikleri yöntemdir.

Bütün bunlara karşın ne yapılması gerektiğine gelince; tüm inanmış olan ilerici vatanseverlerin, cesaretle, gerçekçi ve bilinçli olarak teşkilatlanmak, forumlar, seminerler, açık oturumlar, miting ve yürüyüşlerle ve de halka inip, halkla elele kolkola hep ileriye bakmaktır.

Artık bu başarılacaktır. Görüşüm öncelikle tüm ilerici vatanseverlerin birlikte hareket etmeleri ve gerici faşist idareye karşı mücadele vermektir. Şöyle ki, önce tüm sol parti ve kuruluşlar tek vücut halinde hareket etmeli, öncelikle burada başarı göstermelidir. Daha sonra da görüş ayrılığı olan ilerici sol görüşün kendi aralarındaki ayrılıkları gidermeye çalışmalıdırlar.

Başarılacaktır, ancak zaman çok önemlidir. Çünkü zaman bu toplumun lehine işlemektedir. Saygılarımla.

AV. MERİH GERMEN :

Çökme sürecine girmiş bir düzenin, çıkar çevrelerince zorla yaşatılması için zora başvurması doğaldır.

Üç milletvekilli bir partiyi, 2 bakanlık vererek koalisyona almak, onu vurucu güç olarak kullanmak, hükümet programından daha da açıklamaktadır bugünün iktidar ilkelerini.

Faşist baskıları durdurmak, engellemek ve ortadan kaldırmanın tek çıkar yolu sol örgütlerin güçbirliği ile sağlanacaktır kanısındayım. Bu yolla ayrıca, solun ayırıcı ve bölücü değil birleştirici olabileceği savında kamuoyundaki inandırıcılığı yaygınlaştıracak ve faşist baskının sübjektif gücünü kıracaktır.

KİTAPLARA ÖZGÜRLÜK

Türkiye Yazarlar Sendikasının 2-8 Nisan tarihlerinde düzenlediği «Kitaplara Özgürlük Haftası»yla ilgili Basın bildirisi şöyledir:

Sayın Basın görevlileri;

Kitaba özgürlük ile düşünceye özgürlük eş anlamlıdır. Çünkü kitap, düşünce özgürlüğünün en etkin kullanma aracını oluşturur. Türkiye, 1948 Birleşmiş Milletler Bildirgesine, 1950 Roma Sözleşmesine ve son olarak 1975 Helsinki Belgesine imza koymuş bir devlettir. Bu uluslararası anlaşmalar, düşünce özgürlüğünün sınırsız olarak tanımaktadırlar. Anayasamızın 20. maddesinde düşünce özgürlüğünün sınırsızlığı ilkesini açıkça belirtmektedir. Bu durumda kitapla düşünceleri yaymak veya kitap okuyarak düşüncelere ulaşmak özgürlüğünü sınırlayan her işlem ve eylem, yasal dayanakları da olsa, Türkiye'nin Uluslararası sözleşmelerle üstlendiği yükümlülüklere ve anayasal kurallara aykırı düşer.

1961 Anayasa'sının 22 ve 24. maddeleri kitap özgürlüğünü güvence altına almıştır. Bu maddelerde yer alan kurallara göre Türkiye'de yayımlanan kitaplar, ancak kanunun açıkça gösterdiği suçların işlenmesi durumunda yargıç kararı ile toplatılabilir. Yürürlükteki ceza yasalarının hiç birinde ise, suçların yazılı olduğu maddelerde yargıçlara kitap toplama yetkisi verilmemiştir. Bu durumda yargıç kararı ile de olsa bugünkü kitap toplama işlemleri Anayasa'ya aykırı bulunmaktadır.

Uluslararası antlaşmalar ve Anayasa'mızın güvencesi altında bulunan kitap özgürlüğünü yasal yoldan savunmak, kitap toplama veya kitapevlerini yakıp yıkma biçimindeki faşist baskılara karşı demokratik direnme hakkını kullanmak herkesin görevi sayılmalıdır.

Türkiye Yazarlar Sendikası
Genel Başkanı Aziz Nesin

Kitaplara Özgürlük Haftasına katılarak kitaplarını imzalayan yazarlar şunlardır:

Yaşar Kemal, Hasan İzzettin Dinamo, Ümit Kaftancıoğlu, Demirtaş Ceyhun, Recep Bilginer, Macit Cevat, Mustafa Balel, Ülkü Tamer, Bekir Yıldız, Cengiz Bektaş, Tahsin Saraç, Ümit Yaşar Oğuzcan, Sennur Sezer, Vedat Saygel, Ömer Faruk Toprak, Aziz Nesin, Arif Damar, Osman Şahin, Hakkı Özkan, Lütfi Kaleli, Haşmet Zeybek, Ataol Behramoğlu, Kemal Sülker, Metin Demirtaş, Aysel Özakın, Aydın Hatipoğlu, Leyla Erbil, İlhami Bekir, Can Yücel, Hilmi Yavuz, Metin Eloğlu, Turgut Uyar, Edip Cansever, Tomris Uyar, Mübeccel İzmirli, Erdal Öz, Adnan Özyalçıner, Nihat Behram, Hakkı Gümüştaş, Hasan Kıyafet, Mehmet Emin Bozarslan, Çetin Altan, Mehmet Seyda, Aşık İhsani, Kemal Özer, Namık Kemal Behramoğlu, Tekin Sönmez, Eray Canberk.

FAŞİST MC'NİN MACERACI SALDIRGANLIĞI BOŞA ÇIKARTILMALIDIR!

Faşist komandoların ve polisin 8 Nisan Perşembe günü Ankara'da düzenledikleri ortak saldırılarda, üç devrimci katledilmiş, 20'den fazla devrimci yaralanmış, 500'ü aşkın öğrenci gözaltına alınmıştır.

Olaylar, Tabii Senatör Muzaffer Yurdakuler'in oğlu Hakan Yurdakuler'in öldürülmesiyle başlamıştır. SBF öğrencilerinin sabahın erken saatlerinde yaptıkları forumlarda derslere girme kararı aldıkları bir sırada, polis bir grup silahlı Ülkü Ocakları üyesini üzerlerini aramaksızın içeri sokmuştur. Bu arada bir diğer silahlı komando grubu da bahçedeki ağaçların altında pusu kurmuştur. İçeri giren komando grubu ilkönce kavga çıkarmış, sonra dışarı çıkarak binayı taşlamaya başlamış, öğrenciler bunu önlemek için dışarı çıktıkları anda pusuda bekleyen komandolar yaylım ateşi açmışlardır. Hakan Yurdakuler başından vurularak ölmüş, dört öğrenci ağır yaralanmıştır. Polis, komandoların kaçmasına yardımcı olmuştur.

Daha sonra öğrencilerin bu cinayetleri protesto etmek için Hacettepe Üniversitesinde bir forum düzenlemeleri üzerine komandolar foruma gelerek çatışma çıkarmışlardır. Aynı anda Vali Durmuş Yalçın'ın emriyle Hacettepe Üniversitesi binlerce polis ve jandarma tarafından kuşatılmıştır. Polis, tabanca ve otomatik tüfeklerle Hacettepe Yurduna ateş açmış ve Eşari Oran adlı öğrenciyi öldürmüştür.

Öte yandan SBF ve Hukuk Fakültesinde toplandıktan sonra Kurtuluş Meydanına yürüyerek protesto gösterisinde bulunan 1500 kadar öğrenciye, aralarında sivillerin de bulunduğu bir grup polis hiç ihtar etmeksizin yaylım ateşi açmış, Burhan Barın adlı öğrenciyi öldürmüş ve birçok öğrenciyi yaralamıştır.

Bütün bu saldırılar sırasında olayları izleyen gazeteciler ve foto muhabirleri, polisler ve faşist komandolar tarafından dövülmüşler, tartaklanmışlar, hakarete uğratılmışlardır.

Saldırı ve cinayetlerin baş sorumlusu, MC hükümetidir. Gençliğin **öğrenim özgürlüğü** ve **can güvenliği**, MC tarafından yok edilmiştir. İktidar, toplum polisleri arasından komando grupları kurmakta, MİT ve Ülkü Ocaklarının işbirliğiyle yaratılan katil gruplarını gençliğe ve halka saldırtmaktadır. İktidar, ayakta durabilmek için birbiri peşi sıra cinayetler işleyerek faşist bir macera peşinde koşmaktadır.

Bu faşist saldırı ve tertibi göğüslemek ve bozguna uğratmak, geniş gençlik ve halk yığınlarının mücadelesiyle mümkündür.

ANKARA'DAKİ CENAZE TÖRENİNDE ON BİNLER : «Katil İktidardan Hesap Soracağız»

Hakan Yurdakuler'in Cumartesi günü yapılan cenaze töreninde 50 binin üzerindeki büyük halk topluluğu faşizmi ve faşist Milliyetçi Cephe hükümetini lanetledi. Polis, Eşari Oran'ın cenazesini gizlice törensiz gömmüş, Burhan Barın'ın cenazesini ailesine vererek Çorum'a göndertmişti. Ama faşistlerin bütün çabalarına rağmen Cumartesi günkü tören üç devrimcinin cenaze töreni oldu. 14 kilometrelik yürüyüşe Milli Birlik Grubu, CHP Milletvekilleri ve Senatörleri, Yargıtay ve Danıştay üyeleri, TBP Genel Başkanı Mustafa Timisi, Sosyalist Parti Başkanı Mehmet Ali Aybar, profesörler ve öğretim üyeleri, demokratik kuruluşlar ve on binlerce insan katıldı.

Ellerinde **«Evlatlarımızı Öldüresiniz Diye Doğurmadık», «Katil İktidardan Hesap Soracağız - Analar, babalar», «Evlat Acısına Son», «Bağımsız Türkiye», «Kahrolsun Faşistler», «Doğuda Millî Zulme Son», «Katil İktidar»,** yazılı pankartlar taşıyan binlerce kişi **«Katiller Bulunsun, Hesap Sorulsun», «Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet», «Zindanlar Boşalsın», «İşkenceye Son», «Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye», «Üslere El Konsun, Amerika Defolsun», «Anayız, Babayız, Faşizme Karşıyız»** sloganlarını bağırdı.

Hakan Yurdakuler'in cenazesinin başında bir konuşma yapan babası Muzaffer Yurdakuler, **«Oğlum, rahat uyu. Ben sağ oldukça intikamını alacağım, seni öldürenlere kefaretlerini ödeteceğim. Başlangıç günü bugün olacaktır. O pırıl pırıl gözlerin kapandı, ama halkımız yaşıyor»** dedi.

Diyarbakır'da Yürüyüş

Diyarbakır Eğitim Enstitüsündeki faşist baskıları, 35 arkadaşımızın okuldan uzaklaştırılmasını ve Adliye binası önünde toplanmış devrimcilere polisin arasında bulunan bir faşist tarafından bir şarjör ateş edilmesini protesto etmek için 23 Mart günü yürüyüş yaptık.

Enstitüden başlayan yürüyüşe gittikçe daha fazla halk katıldı. Balıkçılar başında sayımız 15 bin kişiye ulaştı. Şimdiye kadar Diyarbakır'da bu kadar büyük bir yürüyüş olmamıştı. Yürüyüş sırasında revizyonistler baltalama faaliyetleri sürdürdüler. Kitlenin devrimci heyecanını söndürmek için çok çalıştılar. Yürüyüş sırasında «Katil İktidar», «Katil Türkeş» ve «Türkeş Kuçikereş» (Karaköpek Türkeş) sloganları atıldı.

Malatya'dan bir grup okuyucu bildiriyor:

DOĞANŞEHİR HALKI FAŞİST SALDIRILARI TOPLUCA GÖĞÜSLÜYOR

Doğanşehir Lisesi ve Ortaokulunda idare ve faşist öğrencilerin işbirliği ile devrimci ve yurtsever öğrenciler üzerinde baskılar yoğunlaştı. Ortaokul öğrencileri tek tek çağırılıp bodrum katında, müdür odasında kalın sopalarla dövüldüler. Din dersi ve Ahlak öğretmeninin küfür ve hakaretlerine uğradılar. Bu baskıya karşı çıkan 13 öğrenci okul idaresince 3'er günlük tard cezasına uğradılar, not tehditleriyle sindirilmeye çalışıldılar. Devrimci ve yurtsever kız öğrenciler sokak ortalarında faşistler tarafından küfür ve hakaretlere uğradı. Polisler bütün bu uygulamalara seyirci kaldılar. En son «UYANIŞ» adlı faşist tiyatro biletlerinin zorla satılmak istenmesi ile halkın sabrı taştı, çevre köylerden gelerek 27 3 1976 günü ilçe hükümet binası önünde toplanarak baskıları protesto ettiler. 1000 kişiye yaklaşan kalabalık hep bir ağızdan TERÖRE SON - KAHROLSUN FAŞİSTLER diye bağırdı. Alana 100 metre uzaklıktaki Ülkü Ocakları Derneğinden fotoğraf çekilmesi üzerine halk binanın önüne geldi, fotoğrafçının filimleri vermesini istedi. Verilmeyince de bina taşlanarak bütün camları yerle bir edildi. İçerdeki faşistler seslerini dahi çıkaramadılar. Bu arada üç yurtsever polisce alındı, halk da alınanların verilmesini isteyerek dağılmadı. Malatya'dan gelen polis ve komando takviyesi, süngü ve copla halkı dağıttı, çarşıda, kahvede, evde rasgele halkı toplamağa başladı. MHP'li faşistler polis ve jandarmanın önüne düşerek Umut Kitapevinin kepenklerini, Karatepe Kitapevinin camlarını kırdılar, ilerici ve yurtsever kim varsa evlerini aradılar. Gece sabaha kadar devam eden aramalarda 60'dan fazla kişi gözaltına alındı. Bu durumu protesto eden 100'den fazla kadın hükümet binası önünde toplanarak «Evlatlarımızı Verin» dediler. Polisin bütün tehditlerine rağmen oradan ayrılmayan kadınlar «Evlatlarımızı bırakıncaya kadar buradan ayrılmayacağız» diyerek direndiler. Polis coplarla saldırınca yiğitçe karşı koydular, hükümet binasını taşa tutarak bütün camları kırdılar. Üç ana ve bir kız sürüklenerek gözaltına alındılar.

Bu olayı protesto etmek isteyen Çığlık, Çomelekoba, Şatıroba ve Güroba köylüleri toplanarak asfaltdan yürüyüşe geçmek istediler. O sırada oradan geçmekte olan iki otobüs dolusu asker ve polis toplanan halka saldırdı. Çığlık köyünde zorla evlere girerek arama yapıldı, kadınlara hakaret edildi. Bu durumu gören 5 ile 15 yaş arasındaki 100'den fazla çocuk polis ve jandarmaya «Yuh» çekti, «Katil Polis» diye bağırdı. İyice azgınlaşan polisler çocukları kovalamaya başladılar.

28 3 1976 Pazar gecesi Çığlık ve civar köyler tekrar arandı. Şabuklu (Yuvalı) köyüne bir Teğmen, üç jandarma, üç polis girmiş, köy kahvesini basarak köylüleri götürmek istemişlerdir. Köyün kadınları, erkekleri jandarma ve polisin elinden zorla aldılar ve kaçırttılar. Buradan kovulan polisler Suçatı köyüne gelmişlerdir. Kendilerini halk içeri almamıştır. Köyün ve çevrenin en zenginlerinden olan bir fasulye tefecisi bunları davet etmiş ve rakı içirerek ağırlamıştır. Bu olay çevredeki halk tarafından protesto edilmiştir.

Halen baskı ve tutuklamalar devam etmektedir. İçeri alınanlara ağır işkenceler uygulandığı söyleniyor.

Alibeyköy halkı faşist barındırmıyor

Halkımızın düşmanı MC iktidarı, devlet dairelerine, okullara, fabrikalara ülkü ocaklı komandolarını yerleştirmekte ve çeşitli semtlerde faşist dernekler açmaktadır.

Bu planlar Alibeyköy'de de uygulanmaya çalışılıyor. Onlar Alibeyköy halkının 12 Mart'ın karanlık günlerinde bile faşistlere boyun eğmediğini unutmamışlar. Böyle bir halkı sindirmek istiyorlar.

Birkaç hafta önce Demirdöküm'e 60, Sungurlar'a 20, Halleyflex'e 2 komando yerleştirildi. Eyüp Sigorta Hastanesinin yanında faşist bir dernek açtılar. Yıldıztabya ve Esentepe'ye dernek açma hazırlıkları içersindeler. Bir yandan da Yıldıztabya - Esentepe ile Alibeyköy - Eyüp arasındaki duvarlara halk düşmanı yazılar yazdılar. Çevredeki devrimciler duvarları temizlediler. Faşistler yeniden yazdılar. Bunun üzerine Demirdöküm, Sungurlar ve çevredeki diğer fabrikalardan işçiler kalabalık bir grup halinde yazıları sildiler. İşçiler Türkeşçilerin Alibeyköy'de yaşayamayacağını belirtiyorlar.

Liseli gençlik mücadele ediyor

CAN GÜVENLİĞİ ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ

KIRIKKALELİ ÖĞRENCİLER : «HİÇ BİR ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ KALMAMIŞTIR»

Biz Kırıkkale Lisesi devrimci öğrencileriyiz. Lisemiz içindeki faşist baskılar propagandayı da geçerek kaba bir işkenceye dönüşmüştür. Bilhassa bu ağır baskıların yönlendiricisi durumunda olan lisemizin müdürü faşist *Yalçın Özer*'dir. İstiklâl Marşı töreninden önceki partizan propagandalarla açıkça şöven milliyetçiliğini işleyip tüm devrimci ve ilerici arkadaşlarımızı tahrik etmektedir. Lise içindeki devrimci öğrenciler teker teker müdürün odasında ağır şekilde dövülmektedir. Komando denilen faşist köpekler bu işkence odasının ve okul çevresinin değişmez jandarmalarıdır. Devrimci arkadaşlarımız zorla pasifize edilmek (sindirilmek), istenmekte, ya da MHP'li olması şart koşulmaktadır. Nitekim işkence odasından payını alan ya da okuldan evine dönerken yolu kesilen arkadaşlarımız devrimcilerin dağınık olmaları nedeniyle, ya liseyi terk etmiş, ya da bu yapılan faşist baskılara boyun eğmek zorunda kalmıştır.

Faşist müdür açıkça hiç bir devrimcinin bu liseden diploma alamayacağını ilân etmiştir. Şahibe Çetinkaya, Ahmet Yıldız, Hakkı Manavcı isimli hocalar da aynı tutumu sürdürmektedirler.

Lisemizin yanındaki faşist Metal-İş Sendikası binasında MHP'nin tekvando ve judo kursunda ne kadar lumpen ve sabıkalı varsa sokak eylemcisi olarak devrimci öğrencilerin üzerine salınmaktadır. Hattâ devrimci işçiler bile bu zorbaların saldırısına uğramaktadırlar. Okul içinde ve okul dışında hiç bir özgürlüğümüz kalmamıştır. Adliyeye verilen dilekçeler gözden bile geçirilmeyerek, sonuçsuz bırakılmıştır.

Öğrenci velileri CHP İlçe Merkezi ve Gençlik Kollarına başvurarak bu durumun böyle gitmeyeceğini belirtmelerine rağmen CHP İlçe Merkezi ve Gençlik Kolları yetkilileri bu durumun düzen içinde normal olduğunu söyleyerek velilerin direncini kırmışlardır. İktidarın, her gün okulların okunmak için açık bulunduğunu beyan etmesi işte bu şartlar altında mümkündür. İktidarın kamuoyuna bu tür olumsuz açıklamalarının, yalnız öğrenciler tarafından değil, ilçemizin tüm halkı tarafından sahte bir oyun olduğu bilinmektedir.

TSİP revizyonistleri de devrimcilik şarkısı ve kitap satacak kadar bilinçlenip her şeyin doğal olduğunu, mücadelenin ise kendilerinin dışında kaldığını kabul ediyorlar.

Sosyal-emperyalizme ve ABD emperyalizmine karşı bağımsız ve demokratik bir ülke mücadelesinin çizgisinde her gün biraz daha bilinçleniyor, faşist ve revizyonistlerin her türlü anti-demokratik ve her türlü kaba saldırısı karşısında mücadelemizi daha da derinleştiriyoruz. İlçemiz kitlesi bu gerçeği yakından izlemektedir. Faşistler ve revizyonistler ülkenin her yerinde kitlelerden tecrit olmaktadır.

Ülkemiz içindeki anti-faşist ve anti-revizyonist mücadelenin bir parçası olan mücadelemizde tüm arkadaşlarla dayanışmayı düşünerek, *Halkın Sesi*'nde sesimizin kamuoyuna duyurulacağını umut eder, tüm devrimcileri yürekten selâmlarız.

Kırıkkale Lisesi. Kırıkkale Ticaret Lisesi,
Kırıkkale Sanat Enstitüsünden öğrenciler ve Kırıkkale'de Çalışan Devrimci İşçiler

K. MARAŞ'TA ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNE FAŞİST MÜDÜR VE POLİSİN BASKISI

Bizler Kahraman Maraş Gazi Ortaokulunda okuyan yoksul emekçilerin ve horlanan köylülerin çocuklarıyız.

Okulda arkadaşların üzerinde her gün faşist baskılar yoğunlaşmaktadır. Arkadaşlar gerici olmadıklarından her gün faşist Kenan Kaya ve Ahmet Ünsal tarafından idareye çağrılmakta ve dayak atılmaktadır. Faşist Kenan Kaya ayrıca çeşitli yazılar yazıyor. Bunları ilerici, yurtsever arkadaşlarımızın yazdıklarını söylüyor. Gayesi arkadaşları mücadelede yıldırmak.

Faşist idare ayrıca bizlere, Tercüman gazetesi hariç hiç bir gazete okumayacaksınız demektedir.

Bundan bir süre önce, bizleri karşılamaya okula gelen arkadaşlarımız polis tarafından sokak ortasından alınarak birinci şubeye götürüldü. Arkadaşlarımızı falakaya yatıran Hasan Kurt, soyadını bilmediğim Ali ve Hüseyin adlı polislerdir.

Bizler nerede olursa olsun mücadelemize kararlı bir şekilde devam edeceğiz. Ayrıca faşist okul idaresini ve mensuplarını protesto ediyoruz. Bizleri mücadelede hiç bir baskı yıldıramaz.

Kahrolsun Faşistler!

Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye!

BOLU'DA DEMOKRATİK KURULUŞLARIN BİLDİRİSİ : «KENDİLERİ GİBİ DÜŞÜNMEYENLERE ZULÜM UYGULUYORLAR»

Bolu TÖB-DER şubesi, Bolu Öğretmenler Derneği, MEM-DER Bolu şubesi, Bolu Yüksek Öğrenim Derneği ve Bolu Eğitim Enstitüsü Öğrenci Derneği, yayınladıkları ortak bildiride Bolu'daki faşist baskıları şöyle anlatmaktadırlar :

«MC iktidarının iş başına gelmesiyle başlayan. öğretmen - memur - öğrenci kıyımı ve kayırımı sonucu, Bolu Eğitim Enstitüsü ve Öğretmen Lisesindeki devrimci, yurtsever öğretmenler görevden alınmış, yerlerine ÜLKÜ-BİR adlı faşist bir derneğin üyesi İbrahim Duran müdür olarak, diğerleri de yönetici olarak görevlendirildiğinden bu yana okuldaki baskılar son derece artmış, okul, devrimci öğrenciler için yaşanmaz duruma gelmiştir. Eğitim, amaçlarından saptırılmış, okul faşist düşüncelerin işlendiği ve yaygınlaştırıldığı siyasi bir karargâh haline dönüştürülmüştür. Kendileri gibi düşünmeyen, yani halk düşmanı düşünceleri benimsemeyen öğrenciler, gece yatağından kaldırılarak teşkilat odasına götürülmekte, işkence uygulanmaktadır. Daha iki ay önce bu durumun düzeltilmesi, okulda öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği sağlanması için direnen 200'den fazla öğrenci kış ortasında gece vakti okuldan sokağa atılmışlardır.

«Atatürk resimlerinin indirilip yerine kurt resimlerinin asıldığı bir yer durumundaki okula yeni gelen öğrencilerin halkın çıkarını savunan düşüncelere sahip olması nedeniyle faşist yöneticilerin rahatı kaçmış, bu yeni gelen öğrencileri de okuldan atmak için yeni planlar kurmaya başlamışlardır. 28 Mart 1976 gecesi, bir devrimci öğrenci okulun teşkilat odasında hastahanelik edilinceye kadar dövülmüştür. Ertesi gün ise devrimcilere karşı topluca saldırıya girişilmiştir. Çatışma gibi gösterilen aslında okuldaki devrimci öğrencileri okuldan atmak için tezgâhlanan bu oyunun gerçek suçluları okul yöneticileridir. Ülkücü-faşistler yayınladıkları bildiride olayların kışkırtıcısı olarak gösterip Haluk Karabörklü'ye de sataşmaktadırlar. Emekten yana, halktan yana devrimci mücadelesiyle Karabörklü'nün yurtsever ve ilerici niteliğini Bolu halkı yakından bilmektedir. Ülkücü-faşistler, yine bildirilerinde okulda devrimci öğrencilerin dinamit patlattıklarını söylerken bu konuda daha önce devrimcilerin olayla ilişkisi olmadığına karar veren mahkemelerin saygınlığına saldırmaktadırlar...»

AKŞEHİRLİ ÖĞRENCİLER : «FAŞİST SALDIRILAR DURDURULMALIDIR»

24 Martta Akşehir Lisesi öğrencilerinden Filiz Kandemir faşist bir grubun saldırısıyla elinden bıçakla yaralandı. Bu olaydan sonra devrimci öğrencilerin kararlı tutumları ve karşı koymaları sonucu faşistler püskürtüldü. Olayı kınayan devrimciler bir günlük boykot yaptılar.

Ertesi günü bütün öğrenciler normal öğrenimlerine devam ettiler. Öğleden sonra ise uzun süreden beri olaylar çıkartan Öğretmen Lisesi faşistleri taş, sopa, zincir vb. yaralayıcı araçlarla liseye saldırdılar. Derse girmekte iken meydana gelen bu saldırıyı orada bulunan öğretmenler de gördüler. Bu arada ilerici öğretmenler de taşlandılar. Dayanışma ve birlik içinde davranan liseli öğrenciler saldırıya karşı koyarak onları püskürttüler.

Faşist saldırılar karşısında ertesi günü bütün öğrenciler velileri ile birlikte okula geldiler. Velilerin istekleri çocukların can güvenliğini sağlamaktır. Can güvenliği sağlanamadığı için başlatılan boykot devam ediyor. İsteklerimiz şunlardır :

1. Faşist saldırılar durdurulmalı ve can güvenliği sağlanmalıdır.
2. Boş geçen dersler doldurulmalıdır.

FAŞİST ÖĞRETMENLERİ İSTEMİYORUZ

Eğridir Lisesinde devrimci öğrencilere ve öğretmenlere yapılan baskılar gün geçtikçe yoğunlaşmaktadır.

29 Ocak 1976'da Milli Güvenlik dersinde bir arkadaş Mustafa Kemal'in rozetini ve kitabı arasında fotoğrafını taşıdığından ders öğretmeni yüzbaşı Bekir Üstündağ tarafından dövülmüştür. Mustafa Kemal'in fotoğrafındaki «devrimciler ölür, devrimler sürer» sözünü gören yüzbaşı deliye dönerek fotoğrafı çiğnemiş, «Birkaç kişinin aleti oluyorsunuz. Önce kafanızı, karnınızı doyurun, Atatürkçülük karın doyurmaz» demiştir. Bu olaydan sonra dersleri boykot eden arkadaşlarımıza baskı uygulanmıştır. Okul yönetimi ders öğretmenini uyarması gerekirken öğrencilerin boyun eğmesini istemiştir. Dövülen arkadaşımızın rapor alması yönetim tarafından engellenmiştir.

Ayrıca «ağzınızla kuş tutsanız da sınıf geçemezsiniz» diyen Fransızca öğretmeni Mehmet Ünal, devrimci öğrencilere faşist düşüncelerini kabul ettirmeye çalışmaktadır.

Bizler Eğridir Lisesi devrimcileri olarak :

1. Atatürk düşmanı öğretmenler önünde ders yapmak istemiyoruz,
2. Devrimcilere yapılan her türlü faşist baskıların kalkmasını, demokratik bir lise olmasını istiyoruz.

Eğridir Devrimcileri

ELÂZIĞ'DA GENÇLİK, FAŞİST SALDIRILARA KARŞI DİRENİYOR

Elazığ Devrimci Gençlik Birliği, Elazığ'daki faşist baskıları protesto eden bir bildiri yayınlamıştır. Bildiride bu baskılar şöyle anlatılmaktadır :

«Faşistler amaçlarına uygun olarak şehrimizde de bir sürü saldırıda bulundular. Akademide devrimci öğrenciler okula alınmıyor, faşistler polisin gözü önünde kapıları tutarak kendilerinden olmayanı okula bırakmıyorlar. Veteriner fakültesinde aynı şekilde polis ve faşistlerin işbirliği ile devrimciler okula sokulmamaktadırlar. Elazığ Ortaokulunda ve Atatürk Lisesinde faşist saldırganlara karşı kendilerini savunan öğrenciler gözaltına alındılar ve bazı öğrenciler idare tarafından sürgün edildiler. Birçok öğrenci de tasdikname almaya zorlandı. Diğer orta dereceli okullarda faşistlerin öğrenci kitlesi üzerindeki baskıları sürüyor.

«Bütün bunların karşısında bize düşen görev nedir?

«Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçisi olan TİP, TSİP revizyonistleri burada da faşist saldırılar karşısında «uslu durmayı» öğütlüyorlar. Onlar teslimiyetin ve yılgınlığın yayılmasında yarar umuyorlar. Çünkü, efendileri Rus sosyal-emperyalistlerinin Türkiye'ye hakim olması için buna ihtiyaçları vardır.

«Biz faşist saldırılar karşısında teslimiyeti ve yılgınlığı reddediyoruz.»

MUSTAFA ŞANLI SERBEST BIRAKILMALIDIR

Biz, İstanbul Mehmet Beyazıt Lisesindeki öğrenciler gerici eğitim sistemini ve Ankara Abidin Paşa lisesinde okuyan Ata Yıldırım arkadaşımızın öldürülmesini protesto etmek amacıyla 18 3 1976 günü yürüdük. «Gerici Eğitime Son», «Demokratik Lise», «Katil İktidar», «İş Toprak Hürriyet, Faşizme Nihayet», «Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Türkiye» sloganlarını haykırdık. Yürüyüş bittiğinde emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve faşizme karşı kanımızın son damlasına kadar mücadele edeceğimize ant içtik.

Dağılış sırasında polis bize silahla saldırdı. Silah zoruyla olayla hiç ilgisi olmayan Mustafa Şanlı adındaki bir öğrenciyi gözaltına alarak işkence yaptı. Mustafa Şanlı halen Paşakapısı cezaevinde kanunsuz olarak tutulmaktadır.

Yürüyüş öncesinde sahte devrimciler yürüyüşü engellemek için ellerinden geleni yaptılar. Arkadaşların yürüyüşe katılmamalarını öğütlediler. Ama başaramadılar.

"Yürüyüş" dergisinde devrimcilere saldıran

MURAT TOKMAK'IN ÇAMGAZ İŞÇİLERİNE İHANETİ

Demirkapı'daki Çamgaz tüp fabrikasında 7 işçi işten atıldı. Maden-İş Sendikası yöneticileri işçilerin atılmasına göz yumdu. Ben atılan işçilerden biriyim. Başımızdan geçenleri ve sendikanın yaptıklarını anlatmak istiyorum

Çamgaz'da geçen yıla kadar sendika yoktu. Ücretler çok düşüktü, iş ağırdı. Patron istediği işçiyi işten atıyordu Her gün baskı ve hakaret altında yaşıyorduk. Bu durumdan kurtulmak için birkaç defa sendikalaşmaya çalıştık fakat bunu başaramadık. Geçen yıl Çağdaş Metal-İş Sendikasına girmek için tekrar harekete geçtik. Bu sefer işi daha sıkı tuttuk. Patronun oyunlarını boşa çıkardık. 60 günlük bir direniş yaptık ve sendikayı kabul ettirdik.

Patron Metin Çam bu defa da sendikayı fabrikadan atmak için oyunlara girişti. Sendikalı işçileri birer ikişer atarak, yerine götürü usulü çalışan işçiler almaya başladı. Götürücüler sendikaya üye olmuyorlardı. Biz bunu anlayınca topluca direndik. Hiç bir arkadaşımızı işten attırmadık. Çağdaş Metal-İş'de çalışan arkadaşlarımız bizi canla başla desteklediler. Bu sırada Çağdaş Metal-İş Sendikası DİSK'e katıldı, biz de böylece Maden-İş üyesi olduk.

Fakat Maden-İş'ten hiç bir ilgili uzun zaman fabrikaya uğramadı. Bunun sebebini sonradan kendileri söylediler. Çamgaz işçileri özel bir incelemeden geçiriliyormuş. Çünkü içlerinde DİSK'i ele geçirmeye çalışan, Rusya taraftarlarına karşı olan işçiler varmış! Gerçekten de Çamgaz işçileri Rus boyunduruğuna ve Rusçulara karşıydı. Bu yüzden Maden-İş 1. Bölgenin başında bulunan Murat Tokmak gibi Rusya taraftarları baştan itibaren bizimle ilgilenmediler. Patron yeni sendikanın bu ilgisizliğinden cesaret aldı. Temsilciye, işçi atacağını söyledi. Artık patron işçi atacağını sendikaya da haber veriyordu. Biz bunu duyunca Maden-İş 1. Bölge Temsilcisi Murat Tokmak'a gittik. Sendikanın buna mani olmasını istedik. Murat Tokmak «hiç bir şey yapamazlar» diyerek bizi başından savdı. Birkaç gün sonra patron 5 kişinin çıkışını verdi. Biz tekrar sendikaya gittik. Direnelim, bu arkadaşları attırmayalım dedik. Murat Tokmak direnişe karşı çıktı. «Toplu sözleşme yaklaşıyor, provokasyona gelmeyelim, direniş yaparsanız hepinizi atar » dedi. Biz gene de direnişi yapmak istedik. İşten atılan arkadaşlarımızı birkaç gün daha çalıştırdık. Ama sendika bizi desteklemedi. Arkadaşlar da çıkışlarını aldılar.

Bu olaydan birkaç gün sonra sendikacılar fabrikadaki temsilcilik odasına iş kanununun 13. ve 17. maddelerini astılar. Bu kanunlar patronlara işçi atma yetkisi veren kanunlardı. Sendikacılar, «bu kanunlar olduğu için patronun yasal yollarla işçi atabileceğini» söylediler. Patron bunu görünce daha da cesaretlendi. İki kişinin daha çıkışını verdi. Biz gene sendikaya gidip, Murat Tokmak'ı bulduk. Bize iş kanununun 13. ve 17. maddelerini gösterdi. Patronun işçi atabileceğini, sendikanın bir şey yapamayacağını söyledi. Murat Tokmak şimdi de bize karşı bu kanunları savunuyordu. Adam sanki sendikacı değil de bizim patronun müdürü gibi konuşuyordu.

Şimdi patron geri kalan sendikalı arkadaşları da atmaya çalışıyor. Bunu açık açık 'hepinizi atacağım' diye de söylüyor. Zaten geride 10 kişi sendikalı işçi kaldı. Böylece bizim bunca güçlüğe göğüs gererek getirdiğimiz sendika göz göre göre fabrikadan atılmış oluyor. Maden-İş'in bazı yetkilileri ve Murat Tokmak da bu işe göz yumuyorlar. Göz yumuyor demek bile az gelir. Açıkça patrona yardımcı" oluyorlar.

Ben bunları şunun için anlatıyorum; bütün işçi arkadaşlar bizim başımıza gelenlerden ibret alsınlar. Çünkü bugün Çamgaz işçilerinin başına gelenler yarın Uzel, Pancar Motor, Erka işçilerinin, öbür gün de başkalarının başına gelebilir. Birçok işçi arkadaş Murat Tokmak'ın devrimci olduğunu sanıyor. Arkadaşlar, bize karşı iş kanununu savunan, bu kadar insan işten atılırken kılı bile kıpırdamayan bu adamın neresi devrimcidir? Murat Tokmak, DİSK'i ele geçirmeye çalışan Rus işbirlikçisi DİSK Genel Sekreteri İbrahim Güzelce, Maden-İş Sekreteri Mehmet Ertürk gibilerinin adamıdır. Bunlar kendi menfaatlerinin dışında hiç bir şey düşünmüyorlar. Biz bunların gerçekten ne mal olduklarını yaşayarak öğrendik.

Arkadaşlar, Murat Tokmak gibilerini 1. Bölgeden atmalıyız. Rusya ve patron taraftarı olanları sendikamızdan atmalıyız.

Çamgaz'dan bir işçi

Türk-İş Faşistlere Terkedilmemelidir

TÜRK-İŞ Onuncu Genel Kurulu 12 Nisan 1976 tarihinde Ankara'da başlıyor. Bu kongre yıllardır Türk-İş'in başına çöreklenmiş olan gerici sendika ağalarıyla konfederasyon içindeki ilerici muhalefet arasında bir hesaplaşma kongresi olacaktır. Bu yüzden kongre büyük bir ilgi toplamaktadır.

Geçen kongrede sosyal - demokrat sendikacılar çoğunlukta olduğu halde gerici kanat kulis oyunlarıyla yönetimi ele geçirmişti. Bunlar, bu kongrede de aynı yollarla hakimiyetlerini korumaya hazırlanıyorlar. Gericiler yıllardır «partiler üstü ve politika dışı sendika» diye diye hakim sınıflara yaptıkları hizmeti gizlemeye çalıştılar. Fakat işçi sınıfı ve halkın uyanışı karşısında gerçek yüzleri açığa çıktı. «Partiler üstü politika» savunucuları aslında AP, MHP ve MSP gibi partilerin ve diğer faşist kliklerin destekçisidirler. Nitekim bu politikanın şampiyonlarından biri olan Teksif genel başkanı Şevket Yılmaz, eski AP Adana milletvekilidir. Yine yıllardır işçi sınıfı üzerindeki hakimiyetini koruyabilmek için patronlarla, polisle ve Türkeş'in komandolarıyla işbirliği yapan Tes-İş genel başkanı Orhan Erçelik, Tek Gıda-İş başkanı İbrahim Denizcier, Seydişehir'de işçiler üzerine komando saldırıları düzenleyen Türk Metal-İş sendikası başkanı Kaya Özdemiroğlu, bu grubun başlıca temsilcileridirler. Bunlar, işçi sınıfı ve halkımız üzerindeki faşist baskıların destekçisidirler. Bugüne kadarki partiler üstü politika savunucuları, şimdi bu kongreye «Türk-İş'in politik konularda ve dış politikada görüş belirtmesi gerektiğine» dair öneriler hazırlıyorlar. Yani bugüne kadar yaptıklarını artık açıkça devam ettirmek ve bunu kongreye onaylatmak istiyorlar.

Türk-İş'teki ilerici sendikacılar ise konfederasyonun «partiler üstü politika» adı altında hakim sınıflara hizmet etmesine karşı çıkmakta ve Türk-İş'in ilerici parti ve kuruluşlarla işbirliği yapmasını savunmaktadırlar. İlerici sendikacılar bu yolda bugüne kadar verdikleri mücadeleyi kongrede de sürdüreceklerini belirtmektedirler. Türk-İş'in yurtsever ve demokrat bir çizgide mücadele vermesi, bütün işçi sınıfı ve halkımızın talebidir.

Gerici sendika ağalarının bütün kulis, dalavere ve baskılarına rağmen konfederasyon gericilere bırakılmamalı ve tabandaki işçilerin ve namuslu sendikacıların muhalefeti sonuna kadar sürdürülmelidir. Devrimci ve yurtsever, demokrat ve dürüst bir sendika özleyen işçiler, bir avuç yiyici ve faşist sendika ağasının pençesine bırakılmamalıdır. Türk-İş'i gericilere bırakma eğilimleri, bugün için işçi sınıfımızın mücadelesinin güçlenmesine hizmet etmez.

EĞE SANAYİ İŞÇİLERİ, YETKİ SAHTEKARLIĞINI BOŞA ÇIKARDILAR

Kartal Eğe Sanayi işçileri bir yıldır Tek Met-İş Sendikasının sarı çemberini kırmak için mücadele ediyorlar. İşçiler bu mücadele içinde hukuki tedbirlerin, kanunların, mahkemelerin, Bölge Çalışma Müdürlüğünün ve iktidarın kime hizmet ettiğini gördüler.

Eğe Sanayi, Kartal'da 300 işçinin çalıştığı ve ağır iş şartlarının bulunduğu bir fabrikadır. Ücretler asgari ücret düzeyindedir. Bir süre önce Eğe Sanayi işçileri Tek Met-İş'ten topluca istifa edip Maden-İş'e geçtiler. Fakat Tek Met-İş'in sahte fiş düzenlemesi sonucu yetki anlaşmazlığı altı aydır bölge çalışma ile iş mahkemesi arasında sürüklendi durdu.

Hiç bir çözüme ulaşmadan zamanın geçip gittiğini gören ve yetki kararının aleyhlerine sonuçlanacağını öğrenen işçiler 2 Ocak Cuma sabahı hep birden fabrikada toplandılar ve topluca Bölge Çalışma Müdürlüğüne gideceklerini patrona bildirdiler. Patron önce izin vermek istemedi. «Yaptığınız kanun dışıdır» diyerek işçileri korkutmaya çalıştı. İşçiler patrona şu cevabı verdiler: «Bizim yaptığımız kanun dışı değildir. Asıl yetkimizi altı aydır ayakları altında tutup vermeyenler kanunsuzluk yapmaktadırlar.» Patron işçilerin kararlılığı karşısında o gün için izin vermek zorunda kaldı. İşçiler beş otobüsü doldurdular ve 300 kişi hep beraber Cağaloğlu'ndaki Bölge Çalışma Müdürlüğüne gittiler. Bölge Çalışma Müdürüne yetkilerinin şimdiye kadar niçin verilmediğini ve savsaklandığını sordular. Müdür şöyle dedi: «Bize gelen emre göre biz hareket ediyoruz, eğer emre uymazsak bizi de ekmeğimizden ederler.» Arkasından da Eğe Sanayi patronunun «askerlik arkadaşı olduğunu» söyledi. Bir işçi şöyle diyor: «Zaten bunların hepsinin, Bölge Çalışma, Tek Met-İş, patronlar ve iktidarların birbirleriyle hep asker arkadaşları olduğunu anladık. Bunların dışında ise işçiler ve ezilen halk kalmıştır. Onlar da elbet kendi haklarını kendilerinin almalarını bilirler.»

İşçiler Bölge Çalışma Müdürüne haksız emirlere boyun eğmektense istifa etmenin daha namuslu bir iş olacağını da hatırlattılar. Ve «eğer yetkimiz verilmezse, bunu almak için tekrar geleceğiz ve neye mal olursa olsun biz yetkimizi almaya kararlıyız» diyerek oradan ayrıldılar. Topluca Tek Met-İş'in Laleli'deki binasına gittiler. Burada sadece sorumlu sekreter vardı. İşçiler ona şöyle dediler: «Siz zorba mısınız? Haydut musunuz? İşte 300 kişi buradayız ve sizi istemiyoruz. O sahte fişleri düzenlerken hiç utanmadınız mı? Çıkarın bakalım imzalar kimin, tespit edelim.» Sekreter, fişlerin orada olmadığını söyledi. İşçiler ise defalarca sendikadan istifa ettiklerini ve kendilerini kesinlikle istemediklerini, yetkiyi Tek Met-İş alsa dahi kendilerini toplu sözleşme için fabrikaya sokmayacaklarını, bu durumda yapacakları en doğru işin yetkiden feragat etmek olacağını söylediler. İşçilerin kararlı birliği karşısında sekreter, Tek Met-İş'in yetkiden feragat ettiğini belirten bir belge hazırladı ve işçilere verdi. İşçiler bu belgeyi götürüp Bölge Çalışma Müdürlüğüne verdiler. Müdür şöyle dedi: «İşte şimdi temiz bir iş yaptınız. Artık yetkinizi alabilirsiniz.»

İşçiler Maden-İş avukatlarının sahte fiş inceletmek konusunda ihmalci davrandıklarını da öğrendiler. Bir işçi şöyle diyor: «Maden-İş içindeki bazı yöneticiler anlaşılan şunu beklemiş, işçi bizzat yetkiyi alıp, gelip kendisine verecek, 'al bu yetkiyi senin olsun, biraz da sen saltanat sür' diyecek. Bunu bekliyor. Zaten bu tür menfaatçi adamlar Maden-İş içinde de var. Onları adım adım izliyoruz. Zamanında onları da ortaya çıkarıp, hesap sormasını biz işçi olarak çok iyi biliriz. Bir iki ay önce topluca bölge çalışmaya gitmek istediğimiz zaman Maden-İş'den bize 'Biz hukuki ağırlığımızı koyuyoruz. Sizin araya karışmanıza lüzum yok' demişlerdi. Biz iki ay önce bunu yapsaydık, yetkimizi çoktan almıştık. Bu sıkıntıları çekmezdik. Çok arkadaş asgari ücretle sürünüyor. Daha önceleri posta başıları ve şefler işçi üzerinde ağır bir baskı uyguluyorlardı. Hattâ tuvalete gitmeyi bile kontrol ediyorlardı. İşçiden üç kişi bir araya gelse, onların nazarı dikkatini çekerdi. Fakat bizim bu kararlı mücadelemizi görünce onların tavrı da değişti. Şimdi hiç biri işçiye karışamıyor. Biz bu olaydan şu dersi çıkarıyoruz: ne zaman ki işçi ve köylü kitlesi, yani ezilen halk tam bir yumruk halinde birleşip kendi haklarına bizzat sahip çıkarlar, toplu mücadeleye girerler, kurtuluş yolunu ancak o zaman tutarlar. Böyle bir mücadele verirsek kendi iktidarımızı kurabiliriz. Ve o zaman, o çarkları kendimize çevirebiliriz. Yoksa başka türlü olmaz.»

Eğe Sanayi işçilerinin önünde şimdi toplu sözleşme dönemi var. Patron yeni hilelere başvurmaya çalışmaktadır. İşçiler mücadelelerini sürdürdükleri takdirde bu hileleri de altedip daha iyi hayat şartlarına kavuşacaklardır.

BUNUN ADI DÜNYA JANDARMALIĞI DEĞİL MİDİR?

Halen New York'ta yapılmakta olan Üçüncü Uluslararası Deniz Hukuku Konferansı sırasında, Sovyetler Birliği ilginç taleplerde bulundu. Sovyet yöneticileri, bu konuda ABD emperyalistleriyle de elele vererek, *uçak gemileri ve nükleer denizaltılar da dahil olmak üzere bütün savaş gemileri için, yeryüzündeki bütün suyolları ve boğazlardan engelsiz geçiş hakkı* talep ediyorlar. Sovyetler Birliği, bütün *suyolları ve boğazların kıyı ülkelerinin egemenliğinden çıkarılıp uluslararası deniz sayılmasını* öneriyor. Dahası, bu konferansla ilgili olarak «Pravda» gazetesinde yayınladıkları bir yazıda Kremlin yöneticileri, «*Uluslararası boğazlar üzerinde serbest uçuş hakkı*»nın tanınması gerektiğini de iddia ediyorlar.

Bütün bunların anlamı nedir? Bir ülke, savaş gemilerini başka ülkelerin karasularından serbestçe geçirmek ya da savaş uçaklarını başka ülkelerin göklerinde dolaştırmak «hakkını» nasıl olur da kendinde görebilir? Ve böyle bir «hak» tanındığı takdirde, karasularına ve hava sahasına serbestçe girilen ülkelerin hâlâ «bağımsız» ve «egemen» olduklarından söz edilebilir mi? Ama gelin, Kremlin yöneticilerinin denizler, boğazlar ve gökler üzerindeki bu taleplerinin bahanesini birlikte inceleyelim:

«... SALDIRI KARŞISINDA KALACAK GENÇ DEVLETLERE ÇABUK YARDIM...» (*«Pravda»dan naklen, «Günaydın», 18 Mart 1976*)

Aynı gerekçeyi, Novosti Basın Ajansı'nın yorumcusu Aleksandır Lavrentiyev şu sözlerle dile getirmektedir:

«SOVYETLER BİRLİĞİ emperyalizmin gerici ve yeni-sömürgeci taleplerinin boyunduruğundan kurtulan HALKLARI KORUYARAK ONLARA BEKÇİLİK YAPMAK GÖREVİNİ ÜSTLENMİŞTİR.» (*SSCB Türkiye Büyük Elçiliği Basın Bülteni, 16 Mart 1976*)

İşte, kendilerinin yeni bir «dünya jandarması» olduğunu açıkça söylüyorlar! Bir zamanlar «hür dünya» adına ortaya çıkan Amerikan emperyalizminden sonra, şimdi de «emperyalizme karşı mücadele» maskesi takarak ortaya çıkan bir başka «dünya jandarması»! Ve bu süper devlet hâlâ kendisinin «sosyalist» olduğunu iddia ediyor. İnsanlar gibi devletler hakkında da, somut gerçeklere bakarak karar vermek gerekir. Nedir bu «çabuk yardım» dedikleri şey? 1968 Ağustosunda Çekoslovakya'yı iki günde işgal etmeleri mi? Nasıl «koruyorlar» halkları emperyalistlerden? Angola'yı 20 bin askerle işgal ederek mi? Nedir, dünyanın bütün denizlerinde kol gezen Sovyet savaş filolarının «bekçilik» ettiği şey? Halkların çıkarları mı, yoksa emperyalist bir ülkenin deniz-aşırı menfaatleri mi?

Bunun adı SOSYAL-EMPERYALİZM değil de nedir?

KGB'nin Türkiye'deki faaliyetleri

SOSYAL-EMPERYALİSTLER İÇİŞLERİMİZE MÜDAHALE EDİYOR

«Yankı» dergisi, 22-28 Mart tarihli 262. sayısında, Türkiye'de faaliyet göstermiş olan Sovyet casuslarının bir listesini yayınladı. 1956'dan bu yana «diplomat» maskesi altında ülkemizde casusluk yaptıkları bildirilen KGB (Sovyet gizli istihbarat servisi) ajanlarının sayısı 43'ü bulmaktadır. «Yankı» dergisinin bu konudaki yazısında, şu sözler de yer alıyor:

«... *Soğuk savaş sırasında bunların hedefi Amerika Birleşik Devletleri ve Batılı emperyalizm iken, şimdi KGB daha çok Çin üzerine eğilmişti. Amerika'yı gözden ırak tutmuyorlardı ama asıl Asya ve Çin'de çalışıyorlardı. Birkaç önemli bölgede, örneğin Endonezya'da Çinli azınlık içindeki Maoistleri KGB'nin hükümete haber verdiği sık sık söyleniyordu.*»

«Maoculuk» adını verdikleri Marksizm - Leninizmin «Çinli azınlıklar» tarafından ihraç edildiği yolundaki iddianın, bizzat KGB'nin bir uydurması olduğunu bir yana bırakalım. Devrimcileri hakim sınıflara ihbar etmek, son zamanlarda ülkemizdeki revizyonistlerin de önde gelen meşgalelerinden biri halini almıştır. Sovyet sosyal-emperyalizminin borazanı sahte «TKP» nin «Bizim Radyo»su, sık sık «Maocu» diye adlandırdığı devrimcilerin isimlerini okumakta, hattâ tesbit edebildiği takdirde adreslerini ilân etmektedir. KGB'nin yaptıklarıyla bu revizyonistlerin yaptıkları arasındaki paralellik, ikide bir devrimciler hakkında «polis», «provokatör», «CIA ajanı» vb. diye yaygara kopartanların ikiyüzlülüğünü, aslında bunların bir süper devletin menfaatlerine hizmet ettiklerini göstermesi bakımından ibret vericidir.

Ayrıca, «sosyalist» olduğunu iddia eden bir ülke için, casusluk faaliyeti sürdürmek ne demektir? Casusluk, adı üstünde, başka bir ülkenin iç meseleleri, siyaseti, ekonomisi, ordusu, vb. hakkında *gayrimeşru yollarla* bilgi toplamak demektir. Her şeyden önce bu nedenle, bir ülkenin *içişlerine müdahale* anlamına gelir. İkinci olarak, casusluk her ülkenin kanunlarına aykırı bir faaliyettir ve bu yüzden de o ülkenin *egemenliğinin çiğnenmesini* ifade eder. Gerçek sosyalist ülkelerin bu alandaki tutumu, kendi toprakları üzerinde casusluk yapılmasını önlemek, ama başka ülkelere karşı asla bu tip faaliyetlere girişmemektir. Bu, devrimcilerin bilgi toplamak için hiç bir hal ve şart altında işkenceye başvurmamaları kadar temel ve esaslı bir ilkedir. Bir yandan avazı çıktığı kadar «başka ülkelerin içişlerine karışmadığını» iddia eden, öte yandan dünyanın her yerinde olduğu gibi ülkemizde de casusluk faaliyetlerini sürdürdüğü anlaşılan Sovyetler Birliği'ne gelince...

Bunların yaptığı ikiyüzlülükten ve yalancılıktan ibarettir.

Sosyal-emperyalist vurgunculuk açığa çıkıyor

Halkın Sesi, sayı 34
(2 Aralık 1975)

«...Kredinin altın esasına bağlı olması ne demektir? Tarihimizde böyle bir uygulama var mıdır? Sovyet sosyal-emperyalistleri tarafından hükümete açılan kredi, dolar cinsinden ifade edilmesine rağmen, geri ödeme *altının resmî fiyatı esas alınarak* yapılacaktır... Altının resmî fiyatındaki her artış, bundan böyle bizim Sovyetlere olan borcumuzu da artıracak... Yalnız borcun kendisi değil, borcun faizi de artacaktır.»

Halkın Sesi, sayı 42
(3 Şubat 1976)

«...Sovyet revizyonistleri,... 1974 Martında, Rupi'nin devalüe edilmesini bahane ederek ve geçmişteki bir anlaşma maddesini öne sürerek, Hindistan'ın Sovyet borçlarının anaparası ile faizini yeniden hesaplayıp, ödemelerini ona göre yapmasını talep ettiler. Sonuç olarak Hindistan, fazladan 4 milyar rupi daha ödemek zorunda bırakılmıştır.»

Vatan gazetesi
(22 Mart 1976)

«Altın fiyatlarındaki artış Sovyetler Birliği'ne yaradı... 1969'da imzalanan anlaşmanın altın esasına dayandırılması nedeniyle İskenderun Demir-Çelik tesislerinin yapımı dolayısıyla Sovyetler Birliği'ne 275 milyon 245 bin lira daha fazla para ödememiz gerekmiştir. Anlaşma imzalandığı zaman 35 Amerikan doları üzerinden işlem gören 1 ons altın, şimdi 42.2 dolardan işlem görmeye başlamıştır. Bu durumda, doların 'alım gücü azalmış ve altın esasına bağlı anlaşmalarımızdan doğan borçlarımız da artmıştır... Sovyetler Birliği'yle, kur farkından doğan bu borç artışının ne şekilde çözümlenebileceği henüz belli olmamıştır. Öğrenildiğine göre Türkiye Sovyetlere, borç artışının, kredi miktarının yükseltilmesi yoluyla giderilmesi teklifinde bulunmuştur...»

mao zedung

HALK SAVAŞINDA TEMEL TAKTİKLER

20.—

PK 907

ALMANYA KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST)'IN ALMANYA DEMOKRATİK CUMHURİYETİ ŞUBESİ KURULDU

Almanya Komünist Partisi (M-L), Doğu Alman halkına dağıttığı bir bildiride, Partinin Doğu Alman Şubesinin 1976 başında kurulduğunu ilân etmektedir. Böylece, Alman Komünist Partisi (M-L) Merkez Komitesine bağlı, Batı Alman ve Batı Berlin şubelerinin yanısıra üçüncü bir şube kurulmuş olmaktadır.

AKP (M-L)'nin Doğu Almanya şubesi, Polonya Komünist Partisinden sonra Varşova paktı ülkeleri içinde faaliyet göstermekte olan ikinci Marksist - Leninist Parti olmaktadır. Uzun çalışmalar sonunda gerçekleştirilen bu kuruluş, Marksizm - Leninizmin modern revizyonizm üzerindeki yeni bir başarısıdır.

Nitekim, AKP (M-L)'nin söz konusu bildirisinde de, Alman Demokratik Cumhuriyeti Şubesinin kurulmasının, Marksizm-Leninizmin parlak bir başarısı, her iki Alman devletinde sosyalist devrim ve birleşik, bağımsız ve sosyalist Almanya'nın inşası mücadelesinde Alman işçi sınıfı için büyük bir ilerleme olduğu belirtilmektedir.

Bildiride iki Almanya'nın birleştirilmesi konusunda şöyle denmektedir:

«...Alman Demokratik Cumhuriyeti, sosyal-emperyalizm tarafından işgal edilmiştir. Sözde «uluslararası işbölümü» çerçevesinde ekonomik olarak soyulmaktadır. O, Rus sosyal-emperyalistlerinin emperyalist menfaatleri uğruna, örneğin Moskova'nın hakimiyetini bir kere daha kabul ettirmek için Prag'a milli halk ordusunun birliklerini yollamaya zorlandığı gibi, savaşa girmeye zorlanmaktadır. Moskova'nın emri üzerine, Honecker kliği Alman milleti kavramını anayasasından çıkarmıştır. Brejnev'in isteği üzerine, Alman milleti artık var olmamalıdır...

«...Alman halkının ayağa kalkıp, kendi ülkesinin efendisi olacağı gün gelecektir.

«Almanya meselesi ancak Alman halkı tarafından çözülebilir. Anavatanımızın, birleşik, bağımsız ve sosyalist Almanya olarak birleşmesinin, seçimler, iki Alman devletinin hükümetleri arasındaki görüşmeler, iki süper devletin cömertliği sayesinde gerçekleşeceğine inanmak yanlış bir sonuca varmak olur. Bu yüzden, milli birliğe giden yol, ancak, Alman toprağındaki bütün işgalci kuvvetlerin kovulmasından ve onların Doğu Almanya ve Batı Almanya'daki uşakları ve müttefiklerinin devrimle devrilmesinden geçer.»

"Sonnenfeldt Doktrini"nin anlamı

SOSYAL-EMPERYALİZM

YATIŞTIRMA SİYASE

Mart ayının son günlerinde, gazetelerde «Sonnenfeldt doktrini» ile ilgili çeşitli haberler yer aldı. Kissinger'in yakın adamlarından ve ABD Dışişleri Bakanlığı danışmanlarından olan Helmut Sonnenfeldt'e göre, Doğu Avrupa ile Sovyetler Birliği arasında **«organik (bünyevi) bir ilişki kurulamamıştır».** Bu yüzden Doğu Avrupa'da **«Moskova'ya karşı huzursuzluk artmakta», «Kremlin... Doğu Avrupa'da büyük bir ordu tutmak zorunda kalmaktadır».** Bu durumda yeni bir dünya savaşı, **«Sovyetlerle Doğu Avrupa arasındaki ilişkilerden»** çıkabilir. Sonnenfeld'in bu tahlilden çıkardığı sonuç ise şudur: ABD, Sovyetler Birliği ile arasında yeni bir dünya savaşı çıkması ihtimalini artırmamak ve iki süper devlet arasındaki gerginliği azaltmak için, Doğu Avrupa ülkelerini Sovyetlerden koparmaya çalışmamalı, bu bölgeye sızma yolundaki girişimlerinden vazgeçmelidir. Sonnenfeldt, Doğu Avrupa'nın Sovyet sosyal-emperyalizminin has bahçesi, tam tekel alanı olarak tutulması gerektiği yolundaki görüşünü, şu sözlerle ifade etmektedir: **«Amerika, Doğu Avrupa ülkeleri ile Sovyetler arasında organik bir ilişki kurulmasına, bu ülkelerin Sovyet sistemi ile kaynaşmasına çalışmalıdır. ABD bu ülkelerde daha bağımsız politika izlemek isteyen liderlere umut vermekten kaçınmalı, Romanya gibi bağımsız politikaya yönelen ülkeleri desteklemekten vazgeçmelidir.»** Sonnenfeldt aynı gerekçelerle Polonya üzerindeki sosyal-emperyalist boyunduruğun ağırlaştırılmasına da alkış tutmakta, hattâ Yugoslavya'nın da **«Moskova'ya karşı biraz daha az hırçın»** olmasını talep etmektedir. (Bkz. Ergun Balcı, «Sonnenfeldt doktrini», **Cumhuriyet**, 27 Mart 1976)

«YATIŞTIRMACI» AKIMIN EN BERRAK İFADESİ

Helmut Sonnenfeldt'in bu görüşlerinin ortaya koyduğu gerçekler nelerdir?

Birinci olarak bu sözler, ABD ile Sovyetler Birliği arasında şiddetli bir hegemonya mücadelesinin hüküm sürdüğünü ve dünyanın her köşesinin iki süper devlet arasında rekabet konusu, çatışma konusu, pazarlık konusu haline geldiğini gözler önüne sermektedir.

İkinci olarak bu sözler, gerek ABD ve gerekse Batı Avrupa tekelci burjuvazisi içinde Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı tavır konusunda farklı eğilimlerin var olduğunun yeni bir kanıtını teşkil etmektedir. ABD yöneticilerinin bir kesimi, Sovyet sosyal-emperyalizminin yayılma taleplerinin hiç olmazsa bir kısmının karşılanması gerektiği görüşündedirler. Bunlar, Sovyetleri belli bir alanın tam hakimi kılmakla onu daha fazla genişlemekten vazgeçmeye razı edebileceklerini, Sovyet yöneticilerinin nüfuz alanlarında belli bir genişlemeyi şiddetli çatışmalara girmeksizin elde ettikleri takdirde bu elde ettikleriyle yetineceklerini sanmaktadırlar. Bu siyasetin savunucuları, başka ülkelerin sırtından Sovyet sosyal-emperyalizmiyle gizli uzlaşmalara yönelmekte, Doğu Avrupa üzerindeki Sovyet hakimiyeti ile Batı Avrupa üzerindeki ABD nüfuzunun mücadele konusu yapılmaksızın karşılıklı ve danışıklı olarak sürdürülmesini istemektedirler. İşte Helmut Sonnenfeldt'in görüşleri, ABD tekelci burjuvazisi içindeki bu «yatıştırmacı» akımın en berrak ve en aşırı ifadesidir.

Üçüncü olarak bu sözler, bir süper devlete karşı başka bir süper devlete sırt dayamanın bağımsızlık ile bağdaşmadığını bir kere daha ispatlamaktadır. İki süper devletin kendi nüfuz alanları üzerine örttükleri «şemsiye»ler, hem birbirlerinin sızmasına karşı bir duvarı, hem de bu nüfuz alanları içinde yer alan ülkelere ve halklara karşı tahakkümü ifade etmektedir. İki süper devlet, aslında ülkelerin bağımsızlığından ya da güvenliğinden yana değillerdir. Onları ilgilendiren tek şey, kendi emperyalist menfaatleridir. Bu menfaatlerin korunmasını bazan kendi nüfuz alanları üzerindeki tahakkümlerini ağırlaştırmada gördükleri gibi, bazan rakiplerinin boyunduruğunun ağırlaştırılmasını ve hattâ bazı ülkelerin bağımsızlığının rakipleri tarafından yok edilmesini onaylamaya dahi yönelebilmektedirler

ÇEMBİRLAYN HİTLER'İ YATIŞTIRABİLDİ Mİ?

«Sonnenfeldt doktrini» gibi görüşler, yirminci yüzyıl tarihinde hiç de yeni değildir. İkinci Dünya Savaşından önce, Almanya - İtalya - Japonya faşist blokunun yükselişi karşısında da, İngiliz ve Fransız tekelci burjuvazisi içinde aynı tipte bir akım doğmuştu. O zamanlar «yatıştırma siyaseti» adı verilen bu akımın Çembirlayn ve Daladiye gibi temsilcileriyle Amerikan emperyalizminin aynı zihniyette olan kesimleri, Japonya'nın Mançurya'yı ve İtalya'nın Habeşistan'ı istilâ etmesine; Almanya ve İtalya'nın İspanya'ya saldırmasına; Hitler Almanyasının ilkönce Avusturya'yı, sonra Çekoslovakya'nın Südetler bölgesini, sonra Çekoslovakya'nın tamamını ilhak etmesine hep aynı gerekçeyle, «barışı koruma» gerekçesiyle seyirci kaldılar. Ama bütün bu tâvizler, Hitler ve Mussolini faşistlerini tatmin etmeye yetmedi. Onların sınırsız genişleme ihtirasları, doğrudan doğruya kendi ülkelerinin tekelci kapitalist tabiatından kaynaklanıyordu. Bu yüzden nüfuz alanlarını eski emperyalistler aleyhine genişlettikçe daha da küstahlaştılar; karşılarında kimsenin dayanamayacağı fikrine kapıldılar; ve sonunda Polonya'yı da istilâ ederek İkinci Dünya Savaşını çıkarttılar. Stalin'in ve Dimitrov'un önderliğindeki Üçüncü Enternasyonal'in bütün uyarılarına rağmen İngiliz ve Fransız emperyalistlerinin teslimiyetçi kanadının izlediği «yatıştırma» siyaseti, savaşı önleyemedi. Tam tersine savaşa doğru gidişi hızlandırdı ve savaşın faşistler için daha elverişli şartlarda çıkması sonucunu doğurdu.

Bugün de Sovyet sosyal-emperyalizmi karşısındaki «yatıştırmacı» görüşler, aynı şekilde başarısızlığa mahkûmdur. ABD ile Sovyetler Birliği arasındaki bugünkü güç dengesi kalıcı değildir. Bizzat bu «yatıştırma» siyaseti, stratejik dengenin Sovyetler lehine daha hızlı bir şekilde değişmesine yol açmakta; sosyal-emperyalist yayılmayı durdurmak şöyle dursun onu büsbütün tahrik etmekte ve ona yeni olanaklar hazırlamakta; yeni bir dünya savaşı tehlikesini azaltmak şöyle dursun, büsbütün artırmaktadır. Bu yüzden, bugünkü şartlarda «Sonnenfeldt doktrini» ABD tekelci burjuvazisi içindeki en tehlikeli eğilimi temsil etmektedir. Öte yandan, bu eğilimin karşısında yer alan, eski ABD savunma bakanı Şlesinger'in ya da Avrupa'daki Amerikan kuvvetleri başkomutanı general Haig'in başını çektiği «sertlik taraftarlığı», sosyal - emperyalizmi dizginleme yönünde bir baskı yaratmaktadır.

NE AMERİKA, NE RU

Bir yanda Sovyet sos yalizminin yayılmasına naklar hazırlayan tesli Diğer yanda, Sovyet peryalizminin ABD mar le!eştirici şemsiye yo lenmesi... Türkiye'ye kemiz, hem Ege ve geçiş hakkı konusun baskılarıyla ve Sovyet peryalizminin bu yüzd nan çatışmasını körü leriyle, hem de ABD ü lığının sürdürülmesi için nan yeni anlaşmalarla karş şıyadır. Bu gelişmeler karşısın ülkemizin ve halkımızın tutumu nasıl olmalıdır?

Ergun Balcı'nın, doktrini» konusundaki belirttiği gibi;

«Sadece 'kahrol da 'kahrolsun Amer rının, günümüzdeki yasal konjonktürün runlara çözüm bulm tersiz kaldıkları bir şamaktayız.»

Onun için bir tek

NE AMERİKA, NE R
YAŞASIN BAĞIMS
TÜRKİYE!